

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แผนกรมตำรวจนม่ำท ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2540 – 2544)
2. แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด
3. สถานการณ์ยาเสพติดและปัญหาการดำเนินงานปราบปรามการค้ายาเสพติด
4. โครงสร้างลักษณะการบริหารงานของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย
5. แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการ
6. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนกรมตำรวจนม่ำท ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2540 -2544)

1. แผนด้านการป้องกัน ปราบปรามยาเสพติด

1.1 สภาพปัญหายาเสพติด

เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีในหลายพื้นที่ในประเทศไทย และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงจำเป็นต้องศึกษาและทราบลึกลงสู่สภาพทั่วไปของปัญหายาเสพติดแต่ละประเภท ดังนี้

1.1.1 ฝั่น จากการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ฝั่นควบคู่ไปกับการพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่องของรัฐบาลไทยในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ทำให้พื้นที่ป่าฝั่นในประเทศไทยลดจำนวนลงมาก อย่างไรก็ดียังคงมีชาวเขาส่วนหนึ่ง ได้พัฒนาวิธีการลักลอบป่าฝั่นโดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ทำให้ผลผลิตฝั่นต่อไร่เพิ่มสูงขึ้น ตลอดจนสามารถเพิ่มจำนวนครัวเรือนในการป่าฝั่นต่อปี และลักลอบป่าฝั่นที่มีการกระชาตัวมากขึ้น ทำให้แนวโน้มผลผลิตฝั่นในประเทศไทยอาจสูงขึ้นกว่าเดิม ปัจจุบันพื้นที่ที่มีศักยภาพในการป่าฝั่นได้มีอยู่ 79 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 13 ล้านไร่ใน 13 จังหวัด ภาคเหนือ บริเวณที่มีการป่าฝั่นหนาแน่น ได้แก่ อำเภอเชียงดาว และอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเวียงป่าเป้า

จังหวัดเชียงราย อำเภอปาย และกิ่งอำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในด้านการบริโภคผู้เสพ ผื่นในประเทศไทยมีจำนวนคงที่ และมีแนวโน้มที่จะลดลง พื้นที่เสพฝืนส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ รวมทั้งบางส่วนของภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดที่มีการค้าและมีผู้เสพฝืนมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน และตาก รองลงมา ได้แก่ จังหวัดเลย ลำปาง กาญจนบุรี กำแพงเพชร และพะเยา นอกจากนั้นก็ได้แก่ จังหวัดเพชรบูรณ์ พิษณุโลก กาฬสินธุ์ ชลบุรี และฉะเชิงเทรา ลักษณะการค้าเป็นกระบวนการที่ไม่สัดสับชั้นชั้อนั้น ผลกระทบไม่สามารถขยายตัวไปได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

โดยสรุปปัญหาการปลูกฝันในประเทศไทย มีผลกระทบต่อสถานการณ์การปลูกฝัน ในภาพรวมน้อยมาก เนื่องมาจากผลผลิตส่วนใหญ่เกิดจากแหล่งผลิตในประเทศไทยข้างเคียง

1.1.2 เชโรอิน ฝันและเชโรอิน เป็นปัญหาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การเพิ่มผลผลิตฝันในประเทศไทยมีอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทำให้เกิดการขยายตัวของปัญหาเชโรอิน ไปในทิศทางเดียวกัน เชโรอินเหล่านี้ส่วนใหญ่จะถูกนำเข้ามาในประเทศไทย โดยกระบวนการค้ายาเสพติดระดับต่าง ๆ ที่มีเครือข่ายเชื่อมทั้งในและต่างประเทศ กลุ่มการค้ายาเสพติดรายสำคัญ ๆ คือ กลุ่มนุนต้า กลุ่มว้า และกลุ่มโภกัง ซึ่งเป็นกองกำลังขนาดใหญ่ที่ต่อต้านรัฐบาลพม่า ทั้งสามารถก่อการก่อการก่อการค้ายาเสพติดได้กว่าร้อยละ 80 ถึงร้อยละ 90 ของปริมาณการค้าทั้งหมดในบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ ข้อสังเกตที่สำคัญประการหนึ่งคือ การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เสพติดเชโรอินในหมู่ประชากรชาวเขาของประเทศไทย เป็นสาเหตุให้มีการลักลอบลำเลียงเชโรอินจากนอกประเทศเข้าสู่ประเทศไทยโดยผ่านบุคคลเหล่านี้มากยิ่งขึ้น พื้นที่ภาคเหนือนี้ยังคงเป็นจุดหลักของการนำเชโรอินที่ผลิตจากตอนเหนือของรัฐพาน และที่ผลิตจากแนวชายแดนไทย - พม่า โดยใช้เส้นทางนำเข้าทางพื้นที่ป่าเขา การเปิดเส้นทางชักลากไม่จำกัดพม่า เข้าสู่ประเทศไทยในบริเวณชายแดนทางตอนเหนือ มีผลก่อภัยให้การลักลอบลำเลียงเชโรอินเข้าสู่ประเทศไทยอย่างยิ่งขึ้น ประมาณการว่ามีเชโรอินในประเทศไทยหรือที่นำเข้าสู่ประเทศไทยทางด้านนี้มีไม่น้อยกว่าปีละ 10 ตันขึ้นไป สำหรับการผลิตเชโรอินในประเทศไทย มักจะดำเนินการโดยกลุ่มการค้าอิสระ โรงงานผลิตจะมีขนาดเล็ก ชั่วคราว และโดยขัยปอยครั้ง ทำให้ยากลำบากแก่การปราบปราม จากการปราบปรามที่ผ่านมาซึ่งให้เห็นว่าพื้นที่ที่อาจมีโรงงานผลิตเชโรอินในประเทศไทยมีแนวโน้มลดลง และเชื่อว่าในอนาคตคงไม่มีมากไปกว่านี้ ปัจจุบันนี้ การขยายตัวของกลุ่มการค้ารายย่อยย่างรวดเร็ว เป็นสาเหตุสำคัญทำให้เกิดการแพร่ระบาดของเชโรอินไปสู่หมู่บ้านและชนชั้น จากการประมาณจำนวนผู้ติดยาเสพติด โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2536 ประมาณว่ามีผู้ติดเชโรอินทั่วประเทศไทยจำนวน 214,180 คน

โดยในภาคกลาง มีผู้ติดเชื้อโควิด-19 อีกสูงสุด รองลงมาคือภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เนื่องจากผู้เดินทางกลับมาจากต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อเรียน
ทำงานมากขึ้น จึงเป็นสาเหตุสำคัญของการก่ออาชญากรรม นอกจากรัฐบาลที่มีมาตรการห้ามเดินทาง
ผู้อื่นให้หันมาเดินทางกลับประเทศ เช่นเดียวกับประเทศไทย ที่ได้ออกมาตรการห้ามเดินทาง
สำหรับคนไทยที่ต้องเดินทางไปต่างประเทศ ทำให้เกิดวิกฤติ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ที่บ้านเราต้องเผชิญ
กับภัยคุกคามที่น่าห่วงใยอย่างยิ่ง ที่สำคัญ การที่ผู้เดินทางกลับประเทศต้อง隔离 2 สัปดาห์
ก่อนที่จะสามารถเดินทางกลับบ้านได้ ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยคุกคามที่รุนแรง
และต้องหาทางออกที่ดีที่สุด ในการจัดการกับเชื้อไวรัสโคโรนา ที่กำลังแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว
และควบคุมไม่ได้ ทำให้ประเทศไทยต้องหันมาใช้มาตรการทางเศรษฐกิจที่เข้มงวด
เพื่อป้องกันภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการห้ามเดินทางไปต่างประเทศ หรือการห้ามเดินทาง
กลับประเทศไทย ที่ต้องการเดินทางกลับบ้าน ต้อง隔离 2 สัปดาห์ ที่สำคัญ การที่ประเทศไทยต้องเผชิญ
กับภัยคุกคามที่น่าห่วงใยอย่างยิ่ง ที่สำคัญ การที่ผู้เดินทางกลับประเทศไทยต้อง隔离 2 สัปดาห์
ก่อนที่จะสามารถเดินทางกลับบ้านได้ ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยคุกคามที่รุนแรง
และต้องหาทางออกที่ดีที่สุด ในการจัดการกับเชื้อไวรัสโคโรนา ที่กำลังแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว
และควบคุมไม่ได้ ทำให้ประเทศไทยต้องหันมาใช้มาตรการทางเศรษฐกิจที่เข้มงวด
เพื่อป้องกันภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการห้ามเดินทางไปต่างประเทศ หรือการห้ามเดินทาง
กลับประเทศไทย ที่ต้องการเดินทางกลับบ้าน ต้อง隔离 2 สัปดาห์ ที่สำคัญ การที่ประเทศไทยต้องเผชิญ

1.1.3 กัญชา การดำเนินการแก้ไขปัญหาการลักลอบปลูกและผลิตกัญชาในประเทศไทยโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ทำให้สถานการณ์ลดลง ทั้งในด้านปริมาณและพื้นที่ที่มีการลักลอบปลูก แต่ยังคงมีการผลิตกัญชาอยู่ในประเทศ ไม่ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และกัมพูชา โดยมีนายทุนชาวไทยไปลงทุนในประเทศทั้งสอง นายทุนเหล่านี้เป็นผู้มีอิทธิพลในพื้นที่หรือสามารถเชื่อมโยงกับกลุ่มผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ได้มีการลักลอบนำกัญชาส่งไปยังตลาดต่างประเทศ โดยส่วนหนึ่งส่งผ่านประเทศไทย และบางส่วน ไม่ผ่านประเทศไทย การขยายบทบาทของกลุ่มผู้ค้ากัญชาชาวไทยไปสู่ชั้นเครียง เป็นการเป็นการเสริมสร้างองค์กรนักกฎหมายที่มีเครือข่ายและอิทธิพลขึ้นมาติด ซึ่งในอนาคต อาจจะส่งผลเสียต่อประเทศไทยได้ ในส่วนของการแพร่ระบาดภายในประเทศ มีการระบาดของกัญชาอย่างกว้างขวางในกลุ่มเยาวชน ประมาณการกันว่าประเทศไทยมีผู้เสพกัญชาทั่วประเทศจำนวน 326.080 ซึ่งถือว่าสูงเป็นอันดับรองจากสาธารณรัฐเช็ก พื้นที่ที่พบผู้เสพกัญชามากที่สุด ได้แก่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาคือภาคกลาง และกรุงเทพฯ

1.1.4 ยาบ้า (ยาบี้) ปัจจุบันยาเสพติดในประเทศไทยที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ที่สุดในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา呢คือ ปัจจุบันยาบ้า ซึ่งมีการขยายตัวทั้งด้านการผลิต การค้า และการแพร่ระบาด การผลิตยาบ้าทั้งในลักษณะการผลิตหัวเชื้อและการผลิตอัดเม็ด เริ่มขยายตัว ไปสู่จังหวัดต่าง ๆ หลายจังหวัด ทำให้มีการกระจายกรรมวิธีการผลิตยาบ้าสู่กลุ่มผู้ผลิตใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้น กระบวนการขนกลุ่มน้อยที่เคยมีบทบาทสำคัญในการผลิตและค้าขายโกรอนานมาคลอง ผลิตและค้ายาบ้า รวมทั้งกลุ่มผู้ค้ากัญชาบางกลุ่มด้วย ลักษณะเช่นนี้ซึ่งให้เห็นว่า หากไม่มีการแก้ไข

สถานการณ์โดยเร็วในอนาคต การผลิตและการค้ายาน้ำอาจเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศอย่างรุนแรงยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหลายเท่า หลายจังหวัดเริ่มนีบทบาทเป็นพื้นที่การค้ายาน้ำและเป็นศูนย์กลางย่อย ๆ ในการกระจายยาสู่พื้นที่จังหวัดรอบ ๆ ผลประโยชน์ที่ได้จากการค้ายาน้ำทำให้เกิดการผูกมัดผู้คนในพื้นที่กับกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลบางส่วน รวมทั้งผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ กลไกเป็นเครือข่ายอิทธิพลให้ความคุ้มครองต่องบวนการผลิตยาสู่ในพื้นที่ เครือข่ายเหล่านี้มีกลไกเข้มแข็ง ยากต่อการปราบปราม และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในทุกภาคของประเทศไทย สำหรับปัญหาการแพร่ระบาดในปัจจุบันมีแหล่งกำเนิดหลักอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งชัดถึงระดับปัญหาการแพร่ระบาดที่รุนแรงกว่ายาเสพติดทุกประเภท นอกจากประชารัฐใช้แรงงานประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็นฐานสำคัญของผู้เดพยาสู่แล้ว ในระยะหลังมีพื้นฐานปรากฏชัดเจนว่าการแพร่ระบาดของยาสู่ได้ขยายตัวไปสู่กลุ่มเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา

1.1.5 สาระเหยย จากการศึกษาวิจัยของสถาบันการศึกษาหลายแห่งพบว่า สาระเหยย เป็นสารเดสพติดที่มีการแพร่ระบาดกว้างขวางที่สุด เมื่อปี พ.ศ. 2535 พบว่ามีหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของสารระเหยถึงร้อยละ 35.7 ของหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด การสำรวจครั้งต่อมาในปี พ.ศ. 2537 ที่ได้ผลเช่นเดิม โดยพบว่า หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีการระบาดของสารระเหยถึง 14,120 หมู่บ้าน/ชุมชน การประมาณการผู้ดัดยาเสพติดในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2536 พบว่ายาเสพติดที่ใช้มากที่สุดคือ สารระเหย ซึ่งมีผู้เสพประมาณ 410,000 แต่การแพร่ระบาดของสารระเหยก็มีปัจจัยสำคัญ ผู้เสพสารระเหยส่วนใหญ่จะไม่เปลี่ยนไปเสพยาเสพติดชนิดอื่น ประกอบกับการเสพสารระเหยส่งผลกระทบต่อร่างกายรุนแรง เช่น ทำให้เพื่อหุ่นจนอกอั้กเสบ ผู้เสพสารระเหยส่วนใหญ่จึงมีแนวโน้มที่จะเลิกเสพไปได้ระยะหนึ่ง อย่างไรก็ดีพิษของสารระเหยที่มีต่อการทำงานของสมองมีความรุนแรงมาก อาจจำให้ผู้เสพประสบความพิการทางสมอง จนกลายเป็นคนพิการในลักษณะค่อนข้างถาวร อันตรายของสารเสพติดประเทศไทยนี้ จึงอยู่ที่ผลกระทบต่อสังคมในแง่ของการทำให้ประชากรส่วนหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทย กลับกลายเป็นประชากรที่ด้อยคุณภาพ อาจถึงขั้นที่ต้องเป็นภาระของสังคม สาเหตุสำคัญที่ทำให้สารระเหยแพร่ระบาดอย่างกว้างขวางก็เนื่องจากมีราคาถูก หาได้ง่าย เพราะเป็นสิ่งที่คนทั่วไป จำเป็นต้องใช้ชีวิตประจำวัน เช่น กาว น้ำมันเบนซิน เป็นต้น

1.1.6 ยาเสพติดอื่น ๆ นอกจากยาเสพติดหลัก 5 ประเภทที่มีปัญหาการเพร
าะบากอยู่ในประเทศไทยปัจจุบันแล้ว ยังมียาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทชนิดใหม่ ๆ
ที่เริ่มปรากฏให้เห็นในเขตพื้นที่ต่าง ๆ และมีแนวโน้มว่าอาจขยายตัวกว้างขวางขึ้น จนกลายเป็น

ปัญหาสำคัญในอนาคต ได้แก่ โภเคน ยาอี (เอ็กซ์ต้าชี) และ เมทาโคนน้ำ โดยโภเคนและยาอี มีผู้ลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศ เป็นตัวยาที่เริ่มนี้เดิร์ว่าอาจมีการแพร่ระบาดมากขึ้น ขึ้น ยาเสพติดทั้งสองประเภทนี้เป็นยาเสพติดที่กลุ่มคนมีฐานะทางสังคมได้นำเข้ามาเผยแพร่เป็นกลุ่ม แรก ปัจจุบันการแพร่ระบาดยังจำกัดอยู่ในกลุ่มคนประเภทนี้เป็นส่วนใหญ่ แต่จากการณ์ ที่เกิดขึ้นแล้วในหลาย ๆ ประเทศที่ให้เห็นว่าแนวโน้มยาเสพติดทั้งสองประเภทนี้ จะขยายไปสู่ ประชาชนทั่วไปในอนาคตมีความเป็นไปได้สูงอย่างยิ่ง สำหรับเมทาโคนน้ำหรือ เมทาโคน ไฮโร-คลอไรด์ เป็นยาที่ใช้ในการบำบัดรักษายาสูติคายาเสพติดตามสถานบำบัดต่าง ๆ แต่ขณะนี้ การลักลอบนำเข้าห้าห้ามใช้เมทาโคนจากต่างประเทศเพื่อนำมาสมให้เป็นเมทาโคนน้ำ หรืออัดเป็นเม็ด เพื่อจำหน่ายให้กับ ร้าน ขายยาต่อไป ยาเสพติดอีกประเภทหนึ่งซึ่งควรให้ความสนใจ ถึงแม่จะยัง ไม่ปรากฏว่ามีการนำมาใช้ในประเทศไทยตาม แต่ก็เป็นยาเสพติดที่มีการผลิต และแพร่ระบาด รุนแรงอยู่หลายประเทศในทวีปเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน พลิปปินส์ ได้แก่ ยาเสพติดที่เรียกว่า ไอซ์ ซึ่งผลิตมาจากแอมเฟตามีน โดยทำให้อ่อนในสภาพที่เป็นผลึก ระดับความบริสุทธิ์ของแอมเฟ ตามีนสูงมีอำนาจเสพติดรุนแรง ใช้สเปดโดยการเผาให้เป็นควัน ยาเสพติดประเภทนี้มักมีการแพร่ ระบาดภายในประเทศอย่างกว้างขวาง จึงเป็นยาเสพติดอีกประเภทหนึ่งที่ควรจับตามอง

1.2 แนวโน้มของปัญหายาเสพติดในอนาคต

ปัจจุบันปัญหายาเสพติดยังแพร่ระบาดเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากการ ปัจจัย เช่น ความไม่สงบแข่งขันของสถาบันครอบครัว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เศรษฐกิจในประเทศไทย เป็นต้น และในอนาคตปัญหายาเสพติดมีแนวโน้มที่เกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ดังนี้

1.2.1 ความไม่นิ่งคงทางการเมือง การปักธง เศรษฐกิจ และสังคม ในประเทศไทย เพื่อบ้านหลายประเทศจะทำให้สถานการณ์ด้านการผลิตยาเสพติดและค้ายาเสพติดในประเทศไทย เหล่านี้มีผลร้ายแรงและมีผลกระทบต่อสถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย โดยอาจทำให้การ ส่งผ่านยาเสพติดไปยังประเทศไทยและการส่งเข้ามาในประเทศไทยมีปริมาณสูง

1.2.2 การมองตัวของขุนสำคัญต่อรัฐบาลใหม่เมื่อต้นเดือนมกราคม 2539 ทำให้ กองกำลังยุทธวัสดุเป็นกองกำลังท้องถิ่น ภายใต้การบังคับของรัฐบาลใหม่ แต่ โครงสร้างทางด้านการค้ายาเสพติดของขุนสำคัญไม่ได้ถูกทำลายลง ติดต่อและใช้เครือข่ายเดิม การคงสถานะของกลุ่มขุนสำคัญในสภาพกองกำลังอาสาสมัครห้องถิ่น ในเขตอุทิพลดิมจะยังคง เป็นเงื่อนไขสำคัญ ให้กลุ่มนี้สามารถค้ายาเสพติดได้

1.2.3 โครงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจภายในประเทศ ซึ่งมุ่งหวังที่จะให้ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจและการเงินในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ จะส่งผล

กระบวนการนี้เป็นการพัฒนาอันเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในประเทศให้ดีขึ้น การปรับปรุงจะทำได้ยากลำบาก เนื่องจากมาตรการปรับปรุงมักจะส่วนทางกับแนวทางการอำนวยความสะดวกทางธุรกิจ ซึ่ง เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาอันเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล

1.2.4 การขยายตัวอย่างรวดเร็วของตลาดการค้าข้ามน้ำในประเทศไทย ทำให้กลุ่มการค้า ยาเสพติดชนิดอื่นหันมาผลิตยาบ้ามากยิ่งขึ้น เนื่องจากสามารถทำผลกำไรจำนวนมากในเวลา รวดเร็ว การแพร่ระบาดของยาบ้าจะยังคงมีความรุนแรงและขยายตัวไปยังประชากรอุ่นใหม่ ๆ

1.2.5 การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างรวดเร็ว โดยไม่สอดคล้อง กับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมติดตามมาหลายประการ เด็กและเยาวชนที่ ไม่ได้รับการศึกษาจำนวนมากขาดความเอาใจใส่คุ้มครองอย่างเพียงพอจากสถาบันพื้นฐาน เช่น ครอบครัว และสถานศึกษา เด็กและเยาวชนเหล่านี้จะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของพวกเข้า โดยขาดรูปแบบการดำเนินที่เหมาะสม สถานการณ์เหล่านี้ล่อแหลมต่อการที่เด็กและเยาวชนจะหันไป ใช้ยาเสพติดกันมากขึ้น

1.2.6 ผลประโยชน์ตอบแทนจำนวนมาก ที่เกิดจากการค้ายาเสพติด ทำให้ ขบวนการค้ามีฐานะทางการเงินที่เสริมสร้างความแข็งแกร่งอยู่ตลอดเวลา ขบวนการเหล่านี้จะใช้ อำนาจทางการเงินแสวงหาความคุ้มครองจากข้าราชการและนักการเมือง ในขณะเดียวกันก็จะมี การจัดองค์กรและเครือข่ายในการค้าอย่างเป็นระบบ ในที่สุดอาจกล่าวเป็นองค์กรอาชญากรรมที่มี อิทธิพลกว้างขวาง สามารถผลักดันและซึ่งกัก庇ในการบริหารประเทศได้ในบางส่วน

1.2.7 สถานการณ์ด้านการปรับปรุง ที่ผ่านมามีแนวโน้มที่ค่อนข้างชัดเจนว่า กลุ่มค้ายาเสพติดเริ่มหันมาใช้ความรุนแรงในการต่อต้านการปรับปรุงของเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งเริ่มมีกลุ่มน้อยเป็นรับจ้างจำนวนไม่น้อยที่เข้ามามีบทบาทเกี่ยวพันกับการค้ายาเสพติด น่าเชื่อ ว่าการปรับปรุงยาเสพติดในอนาคต จะมีปัจจัยด้านความเสี่ยงต่อชีวิตและร่างกายของเจ้าหน้าที่ ฝ่ายปรับปรุงสูงยิ่งขึ้น

1.2.8 อำนาจในการซื้อที่สูงขึ้นของประกาศโดยทั่วไป และการขยายตัวอย่าง รวดเร็วของแหล่งบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ที่กลไกรัฐไม่สามารถเข้าไปสอดส่องคุ้มครองได้อย่างทั่วถึง จะเป็นสาเหตุให้มีการนำยาเสพติดชนิดใหม่ ๆ หลอกหลอนรูปแบบที่มีอันตรายในการเสพติด รุนแรงมากใช้ และอาจเป็นปัจจัย ในการแพร่ระบาดต่อไป

1.3 ประเด็นปัญหา

ปัญหาด้านเศรษฐกิจจากหลายสาเหตุ ซึ่งมีประเด็นปัญหา ดังนี้

1.3.1 การที่ประเทศไทยมีอาณาเขตติดต่อกัน พม่า ลาว และเวียดนาม เป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญ และบั้นนี้ปัญหานี้เรื่องความมั่นคงภายในประเทศ ประกอบกับกลไกของรัฐที่จะเข้ามาควบคุมและแก้ไขปัญหานี้ด้วยความตั้งใจทั้งสามประเทศเพื่อจะเริ่มได้รับการพัฒนา ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเป็นเส้นทางผ่านหลักของยาเสพติดที่ผลิตในภูมิภาคนี้ไปสู่ตลาดโลก

1.3.2 แนวโน้มความจริงทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของภูมิภาคเอเชีย ทำให้เกิดแนวคิดที่จะรวมตัวเป็นรูปกลุ่มการค้าระหว่างประเทศต่างๆ ที่อาณาเขตติดต่อกันเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองทางเศรษฐกิจการค้า ประเทศไทยเองก็พยายามที่จะผลักดันให้เกิดเขตเศรษฐกิจร่วมกับประเทศไทยเพื่อนบ้านเช่นกัน ซึ่งย่อมหมายความถึงการร่วมมือกันพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างประเทศต่างๆ ในเขตเศรษฐกิจร่วม เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการขนส่งสินค้าและวัตถุต่างๆ ผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้นก็คือ เป็นการอำนวยความสะดวกในด้านให้กับการลักลอบเดลิเวอรี่อย่างยาเสพติดข้ามประเทศทางอ้อม

1.3.3 การเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม ทำให้เกิดภาวะการแย่งชิงธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาเสพติดบางประเภทถูกนำมายังหรือส่งเสริมให้ใช้เพื่อเพิ่มอัตราการผลิตของแรงงานรับจ้าง การเพิ่ร率นาดของยาเสพติดเริ่มจากผู้ใช้แรงงานบางประเภทพร้อมลายไปสู่กลุ่มผู้ใช้แรงงานประเภทอื่นๆ อย่างรวดเร็ว และในที่สุดก็เริ่มเพิ่ร率นาดไปสู่กลุ่มประชาชนทั่วไป

1.3.4 นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย มุ่งเน้นการสร้างทางคมนาคมเชื่อมต่อจากจังหวัดสู่อุปกรณ์และหมู่บ้าน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับเกษตรกรซึ่งยังเป็นประชากรส่วนใหญ่องประเทศในการนำสินค้าเกษตรกรรมไปสู่ตลาด ในขณะที่นโยบายนี้ประสบความสำเร็จระดับหนึ่งในการกระจายรายได้ ในการก่อตั้งกันก็เป็นเส้นทางที่ทำให้การเพิ่ร率นาดของยาเสพติดกระจายลงสู่ระดับหมู่บ้านและชุมชนเกือบทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว

1.3.5 สภาพที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคมและความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ทำให้สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาซึ่งเคยเป็นแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนเด็กและเยาวชนอ่อนแอลง เด็กและเยาวชนจำนวนมากไม่น้อยหนักผิดคุณภาพการใช้ยาเสพติด แรงกดดันของกลุ่มนี้อิทธิพลทำให้การใช้ยาเสพติดแพร่หลายอย่างรวดเร็วไปในกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในและนอกสถานศึกษา

1.3.6 ในขณะที่รัฐบาลเกือบทุกชุดยึดถือนโยบายการแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นนโยบายสำคัญ แต่การให้การสนับสนุนงบประมาณกับส่วนราชการที่มีภารกิจในด้านนี้ยังไม่อู่ในระดับที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา ทำให้ปัญหาเกิดการสะสมและทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว

1.3.7 การแก้ไขปัญหาเสพติดต้องผนึกกันอย่างจริงจัง ระหว่างหน่วยงานและส่วนราชการเป็นจำนวนมาก เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้โดยครอบคลุมและครบวงจร แต่หน่วยงานและส่วนราชการส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติว่า การแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นงานฝากริมแม่น้ำและจัดลำดับ ความสำคัญในการใช้ทรัพยากรเพื่อแก้ไขปัญหาไว้ในลำดับท้าย ๆ

1.3.8 ข้าราชการและนักการเมืองบางส่วนให้การสนับสนุนบุ่วนการค้ายาเสพติด ทั้งทางตรงและทางอ้อม

1.3.9 ขบวนการค้ายาเสพติดมีการพัฒนารูปแบบ วิธีการ และองค์กรอยู่ตลอดเวลา ประกอบกับมีจำนวนเงินที่จะแสวงหาความร่วมมือและความคุ้มครองจากกลไกบางส่วนของรัฐ จึงทำให้ขบวนการเหล่านี้นับวันจะยิ่งมีความแข็งแกร่งเป็นองค์กรอาชญากรรมที่ยากต่อการปราบปรามยิ่งขึ้น

1.3.10 ยาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหายโดยตรง เจ้าหน้าที่ตำรวจโดยทั่วไป จึงมักไม่ให้ความสำคัญในการปราบปรามเท่าที่ควร ทั้งที่ยาเสพติดเป็นสาเหตุสำคัญของการหนึ่งของการประกอบอาชญากรรม เพื่อปุ่งหวังทรัพย์สิน และบางครั้งก็นำไปสู่การกระทำความผิดต่อชีวิตและร่างกายด้วย

1.3.11 ด้วยเหตุผลที่สืบเนื่องกันกันข้อ 10 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในด้านการปราบปรามยาเสพติดจึงมักขาดขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติงานเนื่องจากเห็นว่าผู้บังคับบัญชาอาจจะไม่ให้ความสำคัญกับภารกิจในด้านนี้เท่าที่ควร

1.4 วัตถุประสงค์

1.4.1 เพื่อสกัดกั้นมิให้ยาเสพติดทุกประเภท ขยายตัวแพร่ระบาดไปยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ

1.4.2 เพื่อลดปัญหาเสพติดในประเทศไทย ทั้งในด้านการเป็นประเทศผู้ผลิตและประเทศส่งผ่าน ประเทศไทยใช้ยาเสพติด โดยพิษามาใช้มาตรการเชิงรุกในการแก้ไขปัญหาเพื่อบำบัดรักษายาเสพติด ภายใต้ขอบเขตความรับผิดชอบ

2. แผนงานด้านการป้องกัน

2.1 เป้าหมาย

แผนการดำเนินการป้องกันปัญหายาเสพติดมีเป้าหมาย ดังนี้

2.1.1 ประชาชน เด็ก เยาวชน มีความรู้และตระหนักริบัติในพิษภัยของยาเสพติด ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.1.2 การรวมตัวเป็นกลุ่มและร่วมมือกันของประชาชนในชุมชน เพื่อวางแผน และกำหนดมาตรการในการแก้ไขและคุ้มครองปัญหายาเสพติดของชุมชน

2.1.3 เพิ่มความรู้ด้านการป้องกันยาเสพติดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อให้สามารถเผยแพร่ความรู้ไปสู่ชุมชน

2.2 แนวทางในการดำเนินการ

การดำเนินการป้องกันปัญหายาเสพติด สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

2.2.1 เผยแพร่ความรู้หรือประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชน ได้ทุรากถึงพิษภัยของยาเสพติด โดยใช้สื่อสารสนเทศหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้เข้าถึงประชาชน ได้ทุกระดับ โดยเฉพาะ อายุยังยิ่งมุ่งเน้นด้านเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติเป็นพิเศษ

2.2.2 หน่วยงานร่วมจัดตั้งแกนนำในชุมชนและกลุ่มอาชีพค่างๆ เพื่อต่อต้านการใช้ และการค้ายาเสพติด โดยใช้ชุดปฏิบัติการชุมชนสัมพันธ์ของตำรวจทั่วราชอาณาจักรมาช่วยเสริม

2.2.3 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักริบัติในปัญหายาเสพติดในหมู่ เจ้าของสถาน ประกอบการ และเจ้าของธุรกิจ เชิญชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดทุกชนิด

2.2.4 ประสานการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดกับทุก ๆ หน่วยที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยราชการภายในและองค์กรภาคเอกชนต่างๆ เพื่อร่วมมือกันรณรงค์ป้องกันการเผยแพร่ระบบ ของยาเสพติดทุกชนิด

2.2.5 ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัยหรือมีบทลงโทษที่สูงขึ้น เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เกิดความเกรงกลัว ในบทลงโทษที่จะต้องได้รับตามกฎหมาย รวมถึงการปรับปรุงวิธีการในการพิจารณาคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2.6 พัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบการวางแผน การสนับสนุนและการติดตาม ประเมินผล ด้านการป้องกัน ปรับปรุงยาเสพติดของสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ ให้มีโครงสร้างและบุคลากรเพียงพอ ที่จะทำงานในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.7) สร้างและพัฒนาวิทยากรด้านการป้องกันยาเสพติดขึ้น ในฝ่ายอำนวยการของกองบัญชาการตำรวจนครบาล และตำรวจนครจังหวัด ตลอดจนในโรงเรียนตำรวจนครฯ เพื่อเป็นกำลังในการเผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันยาเสพติดให้กับชุมชนต่าง ๆ ในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง

2.2.8 เพิ่มระดับความเข้มในการให้ความรู้ด้านการป้องกันยาเสพติดแก่ชุมชนในการปฏิบัติงานของชุมชนสัมพันธ์ของสำนักงานตำรวจนครฯ อาทิที่ราชอาณาจักร

3. แผนงานด้านการปราบปราม

3.1 เป้าหมาย

การดำเนินการปราบปรามปัญหายาเสพติดมีเป้าหมาย ดังนี้

3.1.1 สถาคัตถ์การลักลอบนำยาเสพติดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดเข้ามาภายในประเทศ

3.1.2 ปราบปรามทำลายล้างแหล่งลักลอบปลูกพืชเสพติด และโรงงานผลิตยาเสพติด

3.1.3 สถาคัตถ์การลักลอบนำยาเสพติดออกนอกประเทศ และการลักลอบนำยาเสพติดภายในประเทศ

3.1.4 ปราบปรามนายทุนผู้ให้การสนับสนุน ผู้ค้าส่ง และผู้จำหน่ายยาเสพติดทุกประเภท

3.2 แนวทางในการดำเนินการ

การดำเนินการปราบปรามปัญหายาเสพติด สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

3.2.1 ให้ความร่วมมือกับหน่วยปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทยเพื่อนบ้านที่มีปัญหายาเสพติด ในด้านการพัฒนาบุคลากร การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การประสานการปฏิบัติ และมี แผนปฏิบัติร่วมเพื่อปราบปรามผู้ค้ายาเสพติด

3.2.2 ดำเนินการเพื่อให้การกำหนดตำแหน่งนายตำรวจประจำงานด้านยาเสพติด ไปประจำในประเทศที่เป็นแหล่งสำคัญในการนำยาเสพติดหรือเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทย เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และประสานงานด้านการปราบปรามกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในประเทศนั้นๆ พยายามหยุดยั้งไม่ให้มีการส่งยาเสพติดหรือเคมีภัณฑ์ออกสู่ประเทศไทยได้

3.2.3 ประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสำนักงาน ตำราจแห่งชาติ เพื่อปิดล้อม ตรวจค้น หมู่บ้านสำคัญ ๆ ที่เป็นแหล่งรวมยาเสพติด หรือนิการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างรุนแรงตามแนวชายแดนติดต่อกันประเทศเพื่อนบ้าน

3.2.4 สถากดันการลักลอบนำยาเสพติดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด เข้าสู่ประเทศไทยตามแนวชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งทางเข้าออกประเทศไทย ชุดผ่านแดนทั้งที่เป็นทางการ และไม่ใช่ทางการ ตลอดจนชุดนำสินค้าจากต่างประเทศ ตลอดจนสืบสวนจับกุม การลักลอบนำเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดเข้าไปในพื้นที่ควบคุมตามกฎหมาย

3.2.5 เน้นการสืบสวนจับกุมแหล่งปลูกพืชเสพติด แหล่งผลิตยาเสพติด ขบวนการและข่ายงานการค้ายาเสพติด ผู้ค้ารายใหญ่ นายทุน และผู้มีอิทธิพล

3.2.6 สืบสวนพฤติกรรมการซื้อขายยาเสพติด พนักงานรัฐ และนักการเมืองที่มีส่วนพัวพัน หรือให้ความคุ้มครองกับผู้ค้ายาเสพติด

3.2.7 กดดันผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติด โดยนำมาตราการการดำเนินคดีในข้อหาสมคบ กันกระทำความผิด และมาตรการตรวจสอบเพื่อรับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาบังคับใช้อย่างเข้มงวด

3.2.8 ประสานการปฏิบัติระหว่างฝ่ายสืบสวน ฝ่ายสอบสวน และฝ่ายตรวจสอบ ทรัพย์สินอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในแต่ละคดีเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด สามารถนำตัวผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดมาลงโทษตามกฎหมาย ตลอดจนสามารถยึด ทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการทำความผิดให้ได้มากที่สุด เพื่อเป็นการทำลายล้างขบวนการค้ายาเสพติดนั้น ๆ โดยสืบเชิง

3.2.9 สนับสนุนและผลักดันให้กฎหมายต่อต้านการฟอกเงินผ่านการพิจารณาจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรัฐสภา จนมีผลบังคับใช้กฎหมาย เพื่อโถ่โอนล้มกฎหมายทุนผู้ค้ายาเสพติด ไม่ให้มีฐานะทางการเงินในการค้ายาเสพติดได้อีกต่อไป

3.2.10 ดำเนินการ เพื่อให้มีการกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม ยาเสพติดในลักษณะดาวรุ่น ในทุกจังหวัด ทุกกองบังคับการตำรวจนครบาล

3.2.11 ขยายโครงการจัดตั้งชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดโดยให้มีการกิจ ด้านการปราบปรามยาเสพติดเพียงอย่างเดียว ลงไประสูรระดับอำเภอที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง โดยกองบัญชาการปราบปรามยาเสพติดให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ การข่าวสารและการฝึกอบรม

3.2.12 จัดตั้งหน่วยสืบสวนปราบปราม ของกองบัญชาการตำรวจนครบาลฯ เพื่อเป็นจุดยุทธศาสตร์ในการปราบปรามยาเสพติด โดยให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสืบสวนปราบปรามแหล่งผลิต ขบวนการข่ายงาน และผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ ให้เท่าทันเหตุการณ์

3.2.13 จัดตั้งศูนย์ประสานงานการปราบปรามยาเสพติดขึ้นในภาคต่าง ๆ อยู่ในความดูแลของ กองบัญชาการปราบปรามยาเสพติด เพื่อใช้เป็นจุดประสานกับเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค ตำรวจนครบาล สถานีตำรวจนครบาลฯ กองบัญชาการตำรวจนครบาล สถาบันกลาง และกองบัญชาการตำรวจนครบาลชั้นใน

3.2.14 พัฒนาชุดอาวุธพิเศษขึ้น ในกองบัญชาการตำรวจนครบาลฯ เพื่อใช้ในการจู่โจม ตรวจค้น จับกุมผู้ค้ายาเสพติดที่มีแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงต่อต้าน การปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลฯ เพื่อลดโอกาสด้านการสูญเสียของฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลฯ

3.2.15 พัฒนาเทคโนโลยี อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการสืบสวนและหาข่าว ให้กับกองบัญชาการตำรวจนครบาลฯ ให้มีปริมาณเพียงพอและมีประสิทธิภาพที่เหนือกว่าฝ่ายผู้ค้ายาเสพติด และสามารถให้การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดอื่น ๆ ในสังกัด สำนักงานตำรวจนครบาลฯ ได้

3.2.16 จัดหาครุภัณฑ์ ยานพาหนะ เครื่องมือเครื่องใช้ สำหรับกองบัญชาการ ตำรวจนครบาลฯ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อทดสอบแผนส่วนที่ชำรุด หรือล้าสมัย อย่างสม่ำเสมอ

3.2.17 พัฒนาระบบสื่อสารของกองบัญชาการตำรวจนครบาลฯ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้ทันสมัย สามารถใช้ประโยชน์ในการสืบสวนปราบปรามได้โดยปราศจากการรั่วไหลของข้อมูลข่าวสาร

3.2.18 พัฒนาศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกองบัญชาการ หรือภาค ที่ได้จัดขึ้นแล้วตามนโยบายของสำนักงานตำรวจนครบาลฯ ให้มีการดำเนินงานที่เป็นเอกภาพ และสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

3.2.19 จัดหาครุภัณฑ์ และอุปกรณ์การสืบสวนให้กับชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานตำรวจนครบาลฯ ให้ครบถ้วน พอดีเพียงที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.20 พัฒนางานด้านการข่าว ให้เป็นระบบ มีการกำหนดโครงสร้าง และการดำเนินการวิเคราะห์ข่าวสาร ให้มีประสิทธิผล

3.2.21 จัดหาอุปกรณ์ในโทรศัพท์มือถือ ให้กับชุดปฏิบัติการปราบปราม

ยาเสพติดของสำนักงานค้ำรจแห่งชาติทุกชุด เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อใช้ประโยชน์ ในการสร้างฐานข้อมูลข่าวสาร ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของสำนักงานค้ำรจ แห่งชาติต่อไปในอนาคต

3.2.22 แสวงหาบประมาณเพื่อใช้เป็นเงินล้อซื้อยาเสพติดให้กับสำนักงานค้ำรจ แห่งชาติ ทั้งในส่วนของค้ำรจภาค ภูมิภาค กองบัญชาการค้ำรจนครบาล สถานีค้ำรจ นครบาล กองบัญชาการค้ำรจสอบสวนกลาง และกองบัญชาการค้ำรจตรวจสอบชัย鳕น

3.2.23 พัฒนาขีดความสามารถในการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด โดยเพิ่มหน่วยตรวจพิสูจน์ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพิ่มห้องปฏิบัติการเพื่อใช้ในการตรวจพิสูจน์รวมทั้งการจัดหารเครื่องมือให้พอเพียงที่จะสามารถรองรับปริมาณงานด้านการตรวจพิสูจน์ได้โดยรวดเร็ว ไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินคดี

3.2.24 พัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนมีความชำนาญในด้านการสืบสวน สอบสวน ป้องกันปราบปรามยาเสพติด ตลอดจน การตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

3.2.25 พัฒนาวิทยาการค้านการปราบปรามยาเสพติด เพื่อให้บุคลากรค้านการปราบปรามยาเสพติดมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.26 เพิ่มความเข้มในการปฏิบัติตามแผนปราบปรามผู้เสพเอมเฟตามีนในขณะขับขี่รถยนต์บรรทุก และรถยนต์โดยสาร

3.2.27 ในการทำแผนการปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดประจำปี ให้มีการกำหนดเป้าหมายที่สามารถวัดได้ชัดเจน และมีการคิดตามประเมินผลอย่างจริงจัง นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ เพื่อปรับแนวทางการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผน

3.2.28 ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในกระบวนการยุติธรรม อาทิเช่น ศาล อัยการ ราชทัณฑ์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และการวิทยาศาสตร์ เพื่อแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การปราบปรามยาเสพติดบรรลุ วัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมค้ำรจ. 2535 : จัดทำใน บัญชา กองทอง. 2546 : 17-30)

แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

ได้มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดดังนี้

กรมตำรวจ (2541 : 1 – 7) ได้กล่าวถึงมาตรการในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2541 ตามคำสั่งกรมตำรวจนี้ 605/2541 ให้ทุกหน่วยงานในสังกัดถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน ให้ทุกสถานีสำรวจดำเนินการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ให้เกิดกระแสต่อต้านยาเสพติด สำรวจสถานบันบัด不起 รักษายาเสพติดในพื้นที่ และหรือพื้นที่ใกล้เคียง ดำเนินการประชาสัมพันธ์ ชักจูง สนับสนุน ให้ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา และพื้นฟูสมรรถภาพในสถานบำบัดรักษา จัดให้มีการประชุมระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน และนายจ้างผู้ประกอบการ เพื่อแสวงหาความร่วมมือในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ให้จัดนายตำรวจในสายป้องกันและปราบปรามออกพบปะแก่นนำชุมชนเพื่อชักจูงให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด การป้องกันและปราบปราม ให้ขอความร่วมมือจากโรงเรียน และสถานศึกษาให้มีการสุ่มตรวจปัสสาวะ เพื่อหาร่องรอยการใช้ยาเสพติดในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ทั้งนี้ควรดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนและสถานศึกษาเป็นหลัก เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการดำเนินการตามกฎหมาย ต่อนักเรียน นักศึกษา สุ่มตรวจปัสสาวะผู้ใช้สถานบริการ สถานบันทึ่ง เพื่อหาร่องรอยการใช้ยาเสพติด หากตรวจพบให้ดำเนินการโดยเคร่งครัด สุ่มตรวจร้านค้าบริเวณหน้าโรงเรียน และสถานศึกษาเพื่อกีดขวาง หรือเครื่องคั่มซึ่งอาจพัฒนาเป็นยาเสพติดส่งสถานตรวจพิสูจน์ สุ่มตรวจแหล่งเพาะปลูกพืช หรือสถานประกอบการที่สนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานใช้ยาเสพติด จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้ประชาสัมพันธ์ในคดียาเสพติดให้นักท่องเที่ยวช่วยต่างประเทศทราบอย่างกว้างขวาง และหากพบยาเสพติด แบบ ติดตามรวมรวมสถิติการการตัดสินค่าพิพากษายาคดียาเสพติด ในแต่ละเดือน และประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบ มาตรการปราบปรามให้จัดปราบปรามในพื้นที่ สำรวจ และรวบรวมข้อมูลผู้หลบซ่อน แหล่งหลบซ่อน ผู้จำหน่าย แหล่งจำหน่ายยาเสพติด รายงาน กรมตำรวจนี้โดยตรง และกองบัญชาต้นสังกัดให้แสวงหาข้อมูลผู้หลบซ่อน แหล่งหลบซ่อน ผู้จำหน่าย แหล่งจำหน่ายยาเสพติดเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น สถานบำบัดยาเสพติด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แล้วดำเนินการอย่างเคร่งครัด เร่งปราบปรามตามบัญชีข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับยาเสพติด ตรวจค้นบ้านพัก และยานพาหนะของผู้ค้ายาเสพติดเป็นระยะ ๆ สร้างความกดดันต่อเป้าหมาย เพื่อหวังผลในด้านการป้องปราม ตั้งจุดตรวจจุดสกัดบนเส้นทางสายสำคัญ และเส้นทางเสี่ยงที่มีข้อมูลการลักลอบขนค้า ลำเลียงยาเสพติด โดยประสานให้สอดคล้องกันทั้งระดับภาคและจังหวัด

การสอบสวนคดียาเสพติด ให้ผู้บังคับบัญชาเอาใจใส่ต่อคำให้การของผู้ต้องหาเป็นพิเศษ หน่วยเสริมการปฏิบัติ ให้กองบัญชาการคำรับประทานปรามยาเสพติด กองบัญชาการคำรับตรวจสอบฯ ดำเนินการตรวจคนเข้าเมือง ดำเนินการตรวจสอบตัวบุคคล ดำเนินกิจกรรมการคำรับประทาน ให้การสนับสนุน และหรือดำเนินการมาตรการป้องกันปรามปรามยาเสพติดในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน เพื่อเสริมการปฏิบัติของสถานีตรวจโดยเข้มงวดอีกทางหนึ่ง

สุพัฒน์ ชีรเวชเรชยุขัย (2540 : 96 – 107) ได้กล่าวถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติดมี 2 ระดับ คือระดับนานาชาติ และระดับประเทศ ในระดับแรกได้เริ่มมาตั้งแต่สมัยสังคมโลกครั้งที่สอง ใน พ.ศ. 1946 องค์การสหประชาชาติให้ชักนำให้ประเทศส่วนใหญ่ในโลกลงนามใน “อนุสัญญาเดียวว่าด้วยยาเสพติดให้ไทย” เพื่อควบคุมยาเสพติด ปัจจุบันมีประเทศต่างๆ ร่วมลงนามกว่า 100 ประเทศ อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศ มีหน่วยงานเรียกว่า “องค์การตรวจสากล” (International Police หรือ Interpol) ทำหน้าที่สืบสวนและขับถม ผู้ลักลอบค้ายาเสพติด หรือผลิตยาเสพติดในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ส่วนการแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศไทยมีมาตรการในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สำคัญๆ แบ่งออกได้เป็น 4 ประการ คือ

- 1) การป้องกัน
- 2) การปลูกพิช雪山ธุรกิจเพื่อทดสอบการปลูกผืน
- 3) การดำเนินการปรามปรามยาเสพติด
- 4) การบำบัดรักษา

ซึ่งการป้องกันนั้นอาจทำได้หลายประการ ที่สำคัญคือ การให้ข้อมูลข่าวสารและสุขศึกษา การส่งเสริมสุขภาพจิต การหาทางเลือกใหม่ การห่วงกันมิให้เกิดการใช้ยา การป้องกันการใช้ยาด้วยตนเองและใช้ยาผิด การปลูกพิช雪山ธุรกิจทดสอบการปลูกผืน เพื่อให้ชาว夷มีรายได้และความเป็นอยู่ดีขึ้น ที่สำคัญคือลดพื้นที่การปลูกผืน การดำเนินการปรามปรามยาเสพติด รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติป้องกันและปรามปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 ซึ่งจากพระราชบัญญัตินี้ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปรามปรามยาเสพติดนี้ในสำนักนายกรัฐมนตรี มีฐานะเทียบเท่าหน่วยงานระดับกรม เรียกชื่อว่า “คณะกรรมการป้องกันและปรามปรามยาเสพติด” หรือ ป.ป.ส. ซึ่งคณะกรรมการตั้งกล่าวไว้ได้กำหนดแนวทางและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่สำคัญไว้ 5 ประการ คือ

- 1) การปรามปรามยาเสพติดและการค้ายาเสพติดอย่างเข้มข้น

- 2) การป้องกันยาเสพติด
- 3) การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและการฟื้นฟูจิตใจ
- 4) การควบคุมพืชเสพติด (การปลูกพืชเศรษฐกิจทดแทน)
- 5) การร่วมมือกับต่างประเทศในการปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษาซึ่งหลักการบำบัดรักษานั้นต้องเตรียมผู้ป่วยให้พร้อม ปรับสภาพฟื้นฟูจิตใจ เสริมสร้างกำลังใจ และบำรุงร่างกาย แนะนำทางกลับไปดำรงชีวิตในสังคม

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2540 : 87 – 88) ได้กล่าวถึงการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่า ให้ดำเนินการครอบคลุมด้วยยาเสพติดสำคัญที่มีการแพร่ระบาดมากในปัจจุบัน มีแนวโน้มการขยายตัวมากขึ้น ๕ ชนิด เรียงตามลำดับ คือ

- 1) เมกแอมเฟตามีน
- 2) สารระเหย
- 3) กัญชา
- 4) เอโรอีน
- 5) ฝีน

โดยให้บทบาทสำคัญอุปสงค์ยาเสพติดควบคู่ไปกับลดอุปทานยาเสพติดภายใต้การพสมพسانกันอย่างเหมาะสม ระหว่างการป้องกัน การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพ การปราบปราม และการควบคุม พืชเศรษฐกิจ โดยระดมสรรพกำลังและความร่วมมือจากองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาภาคเอกชน องค์กรประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

จากแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติดมี ๒ ระดับ ได้แก่ ระดับนานาชาติ และระดับประเทศไทย ระดับนานาชาติมีองค์กรสหประชาติและกฎหมายระหว่างประเทศบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการปฏิบัติ สำหรับในประเทศไทย มีหน่วยงานระดับกรมซึ่งดูแลในความรับผิดชอบของสำนักนายกรัฐมนตรี เรียกว่า “ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ” ใช้ชื่อย่อว่า สำนักงาน ป.ป.ส. ” รวมถึงได้กำหนดแนวทางและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ ๕ ประการ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน คือ การปราบปรามยาเสพติด และการค้ายาเสพติดอย่างเนียนหาด การป้องกันยาเสพติด การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและฟื้นฟูจิตใจ การควบคุมพืชเสพติด โดยการปลูกพืชเศรษฐกิจทดแทน การร่วมมือกับต่างประเทศในการปราบปรามยาเสพติดและการบำบัดรักษา

สถานการณ์ยาเสพติดและปัญหาการดำเนินงานปราบปรามการค้ายาเสพติด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นับเป็นอีกภูมิภาคหนึ่งที่มีปัญหาการระบาดของยาเสพติด ยาเสพติดให้โทษที่พบแพร่ระบาด คือ สารระเหย กัญชา ยาบ้า ฟิล์ม เอโรอีน ยาเสพติดที่พบว่ามี การแพร่ระบาด 3 อันดับแรก คือ สารระเหย กัญชา และยาบ้า โดยเอโรอีน พบระบาดเล็กน้อย ตามเมืองใหญ่ ๆ ต่อมาในระยะหลังถึงปัจจุบัน ชนิดของยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดบังคับเป็น ชนิดเดียว แต่ยาบ้ามีอัตราการแพร่ระบาดรุนแรงและรวดเร็วจนเป็นยาเสพติดชนิดที่มีการแพร่ ระบาดมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 2540 : 1)

ความรุนแรงของปัญหานี้เกี่ยวกับยาบ้าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น จากสถิติของ ผู้ป่วยที่เข้ามารับการรักษา ณ ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัด ขอนแก่น เพิ่มจำนวนผู้ติดยาเสพติดมากขึ้นทุกปี หลังจากที่รัฐบาลได้ประกาศงบประมาณกับ ยาเสพติดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 และดำเนินการกำหนดแนวทาง ต่อสู้กับยาเสพติด 4 ระยะ และ ปฏิบัติการรวมพลังแผ่นดินร่วมกวดล้ำด้านยาเสพติด 4 ครั้ง จนถึงปัจจุบัน สถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดในทุกวงจรปัญหาทั้ง ด้านกลุ่มผู้ค้า ผู้ผลิต ด้านผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และด้านการ บริหาร ปัญหาสถานที่ลักความรุนแรงลง จนอยู่ในระดับที่ไม่เป็นปัญหาคุกคามต่อการดำรงชีวิต โดยปกติสุขของประชาชนทั่วไป แต่ยังมีปัญหากับคุกคามจากการผลิตออกประเทศ กลยุทธ์ และ รูปแบบของบวนการค้ายาเสพติดใหม่ การขยายตัวของกลุ่มตัวยาใหม่ รวมทั้งปัจจัยเงื่อนไขจาก ปัญหาพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลทำให้ปัญหายาเสพติดบางส่วนบัง待เหลืออยู่ และอาจขยายตัวในระยะต่อไป

จากการประเมินสถานะของปัญหายาเสพติด หลังประกาศฉีดชนะยาเสพติดในช่วง ปฏิบัติการรวมพลังแผ่นดิน ร่วมกวดล้ำด้านยาเสพติดครั้งที่ 1 จนถึงสิ้นสุดปฏิบัติการฯ ครั้งที่ 4 (หลังวันที่ 31 ธันวาคม 2548 เป็นต้นมา) มีสถานการณ์สำคัญ และปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้ปัญหา ยาเสพติดดำเนินอยู่ ดังนี้

1. ด้านกลุ่มผู้ค้า ผู้ผลิต

1.1 ปัญหาการผลิต

แหล่งผลิตยาเสพติดในประเทศไทยเพื่อนบ้านคลปริมาณและจำนวนลง แต่ส่วนหนึ่ง ยังคงมีการผลิตอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการผลิตยาไอซ์ในภูมิภาค ซึ่งจะเป็นตัวยาเสพติดที่มี แนวโน้มแพร่ระบาดมากขึ้น

1.2 ปัญหาด้านการนำเข้า

สัดส่วนปริมาณการนำเข้าลดลง แต่การกระจายในพื้นที่ และการนำเข้าในรูปแบบของทัพมดและแรงงานต่างชาติจากประเทศเพื่อนบ้านมีแนวโน้มมากขึ้น โดยเฉพาะการนำเข้าผ่านด่านดาวรและชุดผ่อนปรน การตอบแ芬นำเข้าโดยกลุ่มแรงงานต่างด้าว

1.3 ปัญหาการค้า

โครงสร้างกลุ่มการค้าเดิมถูกスタイルในช่วงการประกาศส่งครามขึ้นเด็ดขาด แต่มีผู้ค้ายาเสพติดรายใหม่เข้าสู่วงจรการค้า โดยประมาณร้อยละ 70 ของผู้ต้องหาคือค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมเป็นผู้ค้ารายใหม่ ที่ไม่เคยต้องโภช หรือไม่มีฐานข่าวประวัติ หรือพฤติกรรม ขณะที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรม และอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้ม จะมีความสำคัญมากขึ้น ผู้ค้ายาเสพติดรายสำคัญบางส่วนยังมีพฤติกรรมความเคลื่อนไหวซึ่งจะต้องพัฒนาการข่าว การสืบสวนปราบปราม และดำเนินการด้านทรัพย์สิน รวมทั้งจะต้องพัฒนามาตรการและเครื่องมือที่จะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด

ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด มีจำนวนลดลง แต่มีปัญหาผู้เสพติดรายใหม่ และยังมีผู้ติดส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มผู้ติด/run แรง (Hardcore) ระบบการบำบัดรักษาทั้ง 3 ระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจระบบบังคับบ้าบัด และระบบลงโทษ ยังดำเนินงานไม่สัมพันธ์กัน จากปัญหาด้านการบริหารปัญหาสถานที่ บุคลากร และงบประมาณรองรับระบบบังคับบ้าบัด รวมทั้งการดำเนินการให้ครบวงจร โดยเฉพาะการติดตามช่วยเหลือ คุกแล และการบำบัดการบำบัด

3. ด้านการบริหาร ปัญหาสถานที่

3.1 สถานบันเทิง สถานบริการ หอพักและแหล่งมั่วสุมอื่น ๆ จำเป็นต้องควบคุมและจัดระเบียบเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่ระบาด

3.2 ได้มีการจัดตั้งและรวมกลุ่มพลังแห่งเดือน ทั้งผู้ประสานพลังแห่งเดือน สมาชิก To Be Number One ในหมู่บ้านและชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ หากได้รับการกระตุ้น พัฒนาให้เข้าใจบทบาทภารกิจจะสามารถเข้ามารับผิดชอบเป็นกลไกเฝ้าระวังและป้องกันแก้ไขปัญหา

3.3 หมู่บ้านและชุมชน ส่วนหนึ่งยังมีปัญหายาเสพติด การประเมินการปฏิบัติการพลังแห่งเดือนฯ ครั้งที่ 4 พบว่า สถานการณ์ยาเสพติดในหมู่บ้านและชุมชนอยู่ในระดับรุนแรงร้อยละ 5.5

**3.4 ปัญหาที่นิรชานค้านเศรษฐกิจและสังคม ยังคงเป็นเงื่อนไขหลักดันให้ปัญหา
ยาเสพติดขยายตัวโดยเฉพาะความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ความยากจน สืบไม่สร้างสรรค์
และชั่วชุก**

4. ด้านบริหารจัดการ

การพัฒนากลไกการเฝ้าระวังให้มีศักยภาพสามารถติดตาม ประเมินผล และชี้
สถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ลับไว เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที
เป็นการกิจสำคัญ ในการดำเนินงานระยะต่อไป ควบคู่กับการพัฒนากลไกการอำนวยการและ
ปฏิบัติการในระดับพื้นที่ ทั้งในระดับภาครัฐ ภาคประชาชน และห้องถันให้มีศักยภาพเข้มแข็ง
สามารถบูรณาการรองรับการกิจกรรมแก้ปัญหาได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว

จากสถานการณ์และปัจจัยเงื่อนไขข้างต้น จึงต้องดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกอย่าง
ต่อเนื่องเพื่อให้สามารถจัดปัญหาที่ขึ้นลงเหลืออยู่ เฝ้าระวัง รักษาสถานภาพ และสร้างความ
ยั่งยืนของชั้นชนที่มีต่อยาเสพติด ทั้งนี้ เป็นโอกาสที่พลังแผ่นดินทุกภาคส่วนจะ ให้แสดงความ
ใจรักภักดิ์ ยืนยันเจตนารณรงค์ ที่จะดำเนินความเข้มแข็ง และร่วมมือกันต่อสู้กับยาเสพติดอย่างเป็น
พระราชกุศล และเคลื่อนพระเกียรติในปีมหามงคลสมัยเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จ พระ
เจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสจัดงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 พรรษา ในปี พ.ศ. 2549

แนวคิดทางยุทธศาสตร์ ในช่วงที่ผ่านมาได้มีการปฏิบัติการรวมพลังแผ่นดิน ร่วม
กวดล้ำยาเสพติดหลายครั้ง เพื่อกระตุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทั่วไป
ตระหนักถึงภารกิจการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งจะต้องดำเนินการให้ต่อเนื่อง
ผลักดันการปฏิบัติการส่งผลทำให้ขังคงรักษาสถานภาพ สถานการณ์ปัญหาไม่ให้หวนกลับ
ประชาชนพึงพอใจในการแก้ไขปัญหา แต่อย่างไรก็ตามความเข้มแข็ง และศักยภาพสามารถของ
กลไกและพลังแผ่นดินที่มีอยู่ ยังไม่บรรลุถึงขั้นชั้นของย่างยืน ซึ่งเป็นภารกิจที่จะต้อง
ดำเนินการในช่วงระยะต่อไป

ปัจจัยเงื่อนไขความสำเร็จของการดำเนินงาน ระยะต่อไปนี้ขึ้นอยู่กับการจัดการและ
ความ เอาจริงอาจจังในระดับพื้นที่ ชั้นชนและความยั่งยืน ความเข้มแข็งของพลังแผ่นดิน ที่จะ
ยืนหยัดต่อสู้กับยาเสพติด โดยมีหมู่บ้านและชุมชนเป็นจุดแทกหัก และเป็นกลไกสำคัญ จึง
กำหนดแนวทางหลักของการเฝ้าระวัง และการสร้างความยั่งยืนในการอาชันยาเสพติด โดยใช้
หมู่บ้านและชุมชนเป็นศูนย์กลาง โดยหน่วยงานของภาครัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้
การสนับสนุนอย่างจริงและต่อเนื่อง (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2549 : 1 – 4)

สำนักงานตำรวจนแห่งชาติ เป็นหน่วยงานภาครัฐ มีอำนาจหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบริหารงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยใช้แผนเป็นเครื่องมือเริ่มดำเนินการอย่างจริงจังมาตั้งแต่ปี 2530 ได้จัดทำแผนกรมตำรวจนแห่งชาติระยะ 5 ปี ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2530 – 2534) มีลักษณะเป็นแผนที่นำไปใช้ในการระดมและการจัดสรุประทับพยากรณ์ทางการบริหาร ได้แก่ กำลังพล งบประมาณ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และระบบงานของกรมตำรวจน โดยกำหนดไว้ในแผนสาขาตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ได้แก่ สาขาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สถิติการจับกุมคดียาเสพติดของทุกหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ถึง พ.ศ. 2550 ปรากฏว่ามีผลการจับกุมคดียาเสพติดลดลง ในช่วงปี พ.ศ. 2546 จับกุมได้ 102,334 ราย ลดลงในปี พ.ศ. 2547 เหลือ 55,423 ราย และเพิ่มขึ้นอีกในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2549 เป็น 66,724 ราย และ 74,403 ราย ตามลำดับ

ตารางที่ 1 สถิติการจับกุมยาเสพติดของสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2546 – 2550

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา
2546	102,334	108,315
2547	55,423	60,669
2548	66,724	73,257
2549	74,403	81,937
2550	1,209	1,470

ที่มา สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2550

สถานการณ์ยาเสพติดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระบุสถานการณ์ว่า ชายแดนไทย – ลาว มีการลักลอบนำยาเสพติดหลายชนิด เข้าประเทศไทยทั้งยาบ้าและกัญชา จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่งไปยังพื้นที่ตอนในอย่างต่อเนื่อง และพบการลักลอบนำเข้าคีตามีน ผ่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี อีกร้อยหลังจากที่พนครั้งแรกเมื่อเดือน ตุลาคม 2547 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

2549 : 1 – 4)

ตำรวจนครรัฐจังหวัดหนองคาย เป็นหน่วยงานหลักในระดับจังหวัด การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้ดำเนินการตามนโยบายของสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ โดยมีศูนย์รวมงาน 3 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม และด้านการ

นำบัคฟืนฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย และมีผลการจับกุมอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ไม่อาจยับยั้ง หรือสกัดกั้นการระบาดของยาเสพติดได้ กล่าวคือ ไม่สามารถป้องกันการเสพ การค้า การผลิตยาเสพติดได้ ผลการจับกุมผู้กระทำการความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ระยะระหว่างเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงเดือน เมษายน พ.ศ. 2551 ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลจับกุมคดียาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย แยกตามข้อกล่าวหา
เดือน ต.ค. 2549 – ก.ย. 2550 และ ต.ค. 2550 – เม.ย. 2551

ข้อกล่าวหา	ต.ค. 2549 – ก.ย. 2550		ต.ค. 2550 – เม.ย. 2551	
	จับกุมได้(ราย)	ผู้ต้องหา	จับกุมได้(ราย)	ผู้ต้องหา
ผลิต	1	1	-	-
นำเข้า	91	127	61	76
จำหน่าย	147	190	127	148
ครอบครอง	195	231	142	157
เสพ	159	171	102	110
รวม	593	718	432	491

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย 2551 : ไม่ปรากฏเลขหน้า
จากสถิติการจับกุมยาเสพติดแยกตามข้อกล่าวหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ระยะเวลา
เดือน ต.ค. 2549 – ก.ย. 2550 และ ต.ค. 2550 – เม.ย. 2551 ดังกล่าว การกระทำการความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะข้อหานำเข้า จำหน่ายและครอบครองยาเสพติด มีปริมาณที่
สูงขึ้นเกือบสองเท่า

ตารางที่ 3 ผลการจับกุมยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย แยกตามประเภท
ของยาเสพติด เดือน ต.ค. 2549 – ก.ย. 2550 และต.ค. 2550 – เม.ย. 2551

ประเภทยาเสพติด	ต.ค. 2549 – ก.ย. 2550			ต.ค. 2550 – เม.ย. 2551		
	จับกุม	ผู้ต้องหา	ของกลาง	จับกุม	ผู้ต้องหา	ของกลาง
ยาบ้า	269	338	57,278 เม็ด	256	300	72,415 เม็ด
กัญชา	207	245	21.97 กิโลกรัม.	125	141	731.13 กิโลกรัม
สารระเหย	116	116		82	87	
กระท่อน	2	2		5	5	
ยาไอซ์	1	1		1	1	

ที่มา : ตำรวจนครบาลจังหวัดหนองคาย 2551 : ไม่ปรากฏเลขหน้า

จากสถิติการจับกุมยาเสพติดแยกตามประเภทของยาเสพติด ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ระยะเวลาเดือน ต.ค. 2549 – ก.ย. 2550 และ ต.ค. 2550 – เม.ย. 2551 การจับกุมคดีเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าและกัญชา ได้เพิ่มปริมาณมากขึ้น ใกล้เคียงกัน ในระยะเวลาที่น้อยกว่าเดิม ในการปฏิบัติงานตามนโยบายของสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ เจ้าหน้าที่สุ่มปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจนครบาลจังหวัดหนองคาย ได้ปฏิบัติงานตามนโยบาย ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อย่างเข้มงวด แต่ยังไม่สามารถทำให้การปฏิบัติงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของนโยบายได้อย่างแท้จริง ไม่สามารถป้องกันการจำหน่าย การนำเข้า การเสพ และการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดบางราย เมื่อพ้นโทษอกมา หรืออยู่ระหว่างการลูกค้าเนินคดี ก็กลับไปกระทำความผิดซ้ำ ทำให้การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจนเป็นไปด้วยความยากลำบาก

5. ปัญหาการดำเนินงานปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติด

จากที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้านยาเสพติดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพบว่า แม้สถิติการจับกุมจะดีจนว่ามีการจับกุมยาเสพติดทั่วประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ แต่ผู้ต้องหาคาดเดียเสพติดส่วนใหญ่ถูกจับกุมในข้อหาครอบครอง รองลงมาเป็นข้อหาเสพ ส่วนข้อหาผิดติด นำเข้า ส่งออก และจำหน่ายยังมีไม่นัก

นัก อายุ่งไร้ความสามารถที่เพิ่มขึ้นก็ไม่ได้มีหมายความว่าปัญหาเสพติดลดลง ในขณะที่ ปัญหาด้านหนึ่งลดลง แต่ปัญหาอีกด้านหนึ่งอาจเพิ่มมากขึ้น สังส่วนของปริมาณยาเสพติด ของ กลางที่จับกุมได้มีไม่นานนัก เมื่อเทียบกับปริมาณยาเสพติดที่คาดว่ามีการลักลอบผลิตและนำเข้า มีปริมาณยาเสพติดจำนวนมากที่รอเดินไปจากการสกัดกั่น การปราบจับกุมของเจ้าหน้าที่ และ พร้อมที่จะกระจายไปสู่กลุ่มผู้เสพ

การดำเนินการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดในประเทศไทย ยังคงประสบ ปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายประการด้วยกัน กล่าวว่าคือ

5.1 ปัญหานำการปราบปรามยาเสพติด ประกอบด้วยปัญหาทางการเมืองใน ประเทศไทยมีส่วนผลกระทบโดยตรงต่อปัญหาการผลิตยาเสพติดในภูมิภาคแถบนี้ ปัญหาองค์กร การผลิตยาเสพติด แบบขยายแคน thi - พม่า มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังติดอาวุธของ ชนกลุ่มน้อย ปัญหาการสืบสานปราบปรามองค์กรการผลิตยาเสพติดของกองกำลังของชนกลุ่มน้อย ปัญหาการควบคุมชนกลุ่มน้อยในภาคเหนือของประเทศไทย ปัญหาการใช้มาตรการที่ เห็นจะสมควรต่อองค์การผลิตยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องชาวเขา ปัญหานุคคลสองสัญชาติ ปัญหานำการปราบปรามโรงผลิต ปัญหานำการขยายผลการสืบสานปราบปรามยาเสพติด ปัญหานักค้ายาเสพติดในภาคเหนือมีความสัมพันธ์กับชนกลุ่มน้อยในบริเวณ ขยายแคน thi - พม่า อายุต่อเนื่อง และปัญหานำการก้าวหน้าในการผลิตยาเสพติด

5.2 ปัญหานำการปราบปรามลักลอบค้ายาเสพติดรายใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่

5.2.1 ปัญหานำหน้าที่ไม่สามารถสืบสานคิดตามพฤติกรรมของเป้าหมายได้ ตลอดเวลา

5.2.2 ปัญหานำการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักค้ายาเสพติดให้อ่องแท้

5.2.3 ปัญหางานค์กรการค้ายาเสพติดมักจะเคลื่อนไหวในเวลากลางคืน

5.2.4 ปัญหานำการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร จากการติดต่อสื่อสารระหว่าง บุคคลในองค์กรการค้ายาเสพติด

5.2.5 ปัญหางานค์กรค้ายาเสพติดต่อต้านการสืบสานหาก้าวของเจ้าหน้าที่ สืบสานปราบปราม

5.2.6 ปัญหานำการคุ้มครองขบวนการค้ายาเสพติด

5.2.7 ปัญหางานค์กรการค้ายาเสพติดมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกลุ่มอิทธิพลอื่น ๆ

5.2.8 ปัญหานักค้ายาเสพติดมีความระมัดระวังตัวสูงมาก

5.2.9 ปัญหานำที่เหลือยกทางการค้ายาเสพติด

5.3 ปัญหาในการปรานปรามการลักษณะค้ายาเสพติดรายย่อย ซึ่งมีทั้งปัญหาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของการแพร่ระบาดของยาเสพติดค้ายาเสพติดที่แตกต่างกัน การให้ความสำคัญต่อการปรานปราม

5.4 ปัญหาในการลักษณะคัญการลักษณะค้ายาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสภาพภูมิศาสตร์ กล้ายเป็นปัจจัยเอื้ออำนวยต่อการลักษณะค้ายาเสพติด ปัญหานอกลุ่มน้อยตามแนวชายแดน มีความสัมพันธ์กับทางด้านเชื้อชาติ และวัฒนธรรม มีข่ายงานการค้ายาเสพติดที่เชื่อมโยงกัน ปัญหาเครือข่ายการค้ายาเสพติดตามแนวชายแดนว่าจ้างนักลุ่มน้อยในพื้นที่ดำเนินการลักษณะค้ายาเสพติดจากนักประเทศเข้ามาสู่หมู่บ้านชาวไทยภูเขาลดตามแนวชายแดน

5.5 ปัญหาในการลักษณะคัญการลักษณะค้ายาเสพติด เช่น การควบคุมพื้นที่ที่ใช้ในการส่งออกยาเสพติด ปัญหาในการตรวจสอบเพื่อลักษณะคัญการส่งออกยาเสพติดทางอากาศทางไปรษณีย์ ปัญหาอุบัติของนักค้ายาเสพติดต่างประเทศ ปัญหาการตรวจสอบท่าเรือ ปัญหาร่องอาณาเขตทางทะเล ปัญหาในการประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างประเทศ

5.6 ปัญหาในการควบคุมเคมีภัณฑ์และสารตั้งต้นที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด เป็นปัญหาระดับชาติ และนานาชาติ ปัญหาความสมดุลระหว่างความจำเป็นในการออกมาตรการควบคุมและการบังคับใช้กฎหมายที่เหมาะสมกับการประกอบการค้าและอุตสาหกรรม ปัญหามีกฎหมายหลายฉบับสำหรับใช้ควบคุมน้ำยาเคมีและสารตั้งต้นที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด ปัญหาเคมีภัณฑ์ชนิดเดียวกันแต่ใช้กฎหมายหลายฉบับในการควบคุม ปัญหาพัฒนาการในกระบวนการสังเคราะห์ทางเคมี และความร่วมมือระหว่างรัฐ รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด ปัญหามาตรการควบคุมสภาพคล่องของผลกระทบติดต่อในระยะยาว ปัญหาความยากลำบากในการเฝ้าระวัง ลักษณะและควบคุมเคมีภัณฑ์ที่เป็นปฏิกิริยา ตัวทำลาย หรือตัวเร่งปฏิกิริยา ในกระบวนการผลิตยาเสพติด อุปกรณ์การผลิตยาเสพติดบางประเภทยังไม่ผิดกฎหมาย

โครงการสร้างถักยณ์และการบริหารงานของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย

1. การบริหารงานของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย มีโครงสร้าง ดังนี้

- 1.1 ผู้บังคับการตำรวจนครบาลจังหวัดหนองคาย
- 1.2 รองผู้บังคับการตำรวจนครบาลจังหวัดหนองคาย
- 1.3 ผู้กำกับการอำนวยการตำรวจนครบาลจังหวัดหนองคาย
- 1.4 รองผู้กำกับการอำนวยการตำรวจนครบาลจังหวัดหนองคาย
- 1.5 หน่วยปฏิบัติการพิเศษ
- 1.6 สถานีตำรวจนครบาลหรือหน่วยงานในสังกัดตำรวจนครบาลจังหวัดหนองคาย
 - 1.6.1 สถานีตำรวจนครเมืองหนองคาย
 - 1.6.2 สถานีตำรวจนครท่าม่อ
 - 1.6.3 สถานีตำรวจนครศรีเชียงใหม่
 - 1.6.4 สถานีตำรวจนครโพนพิสัย
 - 1.6.5 สถานีตำรวจนครบึงกาฬ
 - 1.6.6 สถานีตำรวจนครปัก刹ด
 - 1.6.7 สถานีตำรวจนครโพธิ์พิสัย
 - 1.6.8 สถานีตำรวจนครรัตนवารี
 - 1.6.9 สถานีตำรวจนครโพธ์ตาก
 - 1.6.10 สถานีตำรวจนครสังคม
 - 1.6.11 สถานีตำรวจนครสารคาม
 - 1.6.12 สถานีตำรวจนคร悱ไไร
 - 1.6.13 สถานีตำรวจนครบ้านเดือ
 - 1.6.14 สถานีตำรวจนครนาจิว
 - 1.6.15 สถานีตำรวจนครเชิง
 - 1.6.16 สถานีตำรวจนครเหล่าต่างคำ
 - 1.6.17 สถานีตำรวจนครหอคำ
 - 1.6.18 สถานีตำรวจนครบุ่งคล้า
 - 1.6.19 สถานีตำรวจนครศรีวิไล
 - 1.6.20 สถานีตำรวจนครพรเจริญ

- 1.6.21 สถานีสำรวจภูธรน้ำโขงหลัง
 - 1.6.22 สถานีสำรวจภูธรเหล่าหาหลวง
 - 1.6.23 สถานีสำรวจภูธรเชก้า
 - 1.6.24 สถานีสำรวจภูธรคอนหนัญานาง
 - 1.6.25 สถานีสำรวจภูธรเวียงคุก
 - 1.6.26 สถานีสำรวจภูธรไสก่ก่ำນ
 - 1.6.27 สถานีสำรวจภูธรโปืองไช
- 1.7 แผนกธุรการและกำลังพล
 - 1.8 แผนกนิယนาຍและแผนงาน
 - 1.9 แผนกส่งกำลังบำรุง
 - 1.10 แผนกงบประมาณและการเงิน
 - 1.11 แผนกสืบสวน
 - 1.12 แผนกสอบสวน
 - 1.13 สำหรับผู้ออมทรัพย์

2. ลักษณะงานและการกิจของสำรวจหัวดหนองคาย

สำรวจหัวดหนองคาย กำหนดลักษณะงานและมอบหมายหน้าที่
ความรับผิดชอบดังนี้ (สำรวจหัวดหนองคาย. 183 / 2551 : คำสั่ง)

2.1 ฝ่ายบริหาร รับผิดชอบงานที่มีลักษณะเป็นงานด้านอำนวยการ งานที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารงานบุคคล การจัดการ การพัฒนาการบริหาร ตลอดจนการหารือที่คิดที่สุดในการ จัดทำ รักษาและ ควบคุมการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งในด้านงานบุคคลากร งบประมาณ และวัสดุ อุปกรณ์ ให้สามารถสนับสนุนการกิจของสำรวจหัวดหนองคายได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุด โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1.1 งานสารบรรณและธุรการ
- 2.1.2 งานกำลังพล
- 2.1.3 งานวิจัย
- 2.1.4 งานสวัสดิการและการแพทย์

2.1.5 งานบริหาร ควบคุม กำกับดูแล ให้คำปรึกษาและเสนอแนะงานที่เกี่ยวข้อง กับงานในหน้าที่

2.1.6 งานงบประมาณและการเงิน รวมทั้งระเบียบข้อบังคับ และคำสั่ง
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.7 งานส่งกำลังบำรุง(ยกเว้นงานที่ระบุไว้ให้อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายอื่น

2.1.8 งานการตลาดต่างประเทศ

2.1.9 งานกำกับดูแล และภาคขันระเบียบวินัย ความประพฤติ และการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.1.10 งานสถิติ ข้อมูล วิจัย วางแผนและติดตามประเมินผลการปฏิบัติ
ตามนโยบายและแผนงาน โครงการต่างๆ ของงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.1.11 งานร้องทุกษ์ หรือร้องเรียนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับ
มอบหมาย

2.1.12 งานปรับปรุงโครงสร้างของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ทั้งโครงสร้าง
ในการรวม และเฉพาะหน่วยงาน

2.1.13 งานเริ่มคืนกว่า วิจัย พัฒนาระบบการจัดองค์การและเทคนิควิธีการบริหาร

2.1.14 งานการสื่อสาร และงานพัฒนาการสื่อสาร โพรเคมนาคมและการนำ
เทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย

2.1.15 งานพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ข้อตกลง
และคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.1.16 งานประชุมชี้แจงและหารือปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.1.17 งานประชุมในนามตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ที่เกี่ยวข้องกับงานใน
หน้าที่

2.1.18 งานปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาระเบียบข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.1.19 งานศึกษาอบรม และงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอบรมตามหลักสูตร
ต่าง ๆ ของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย

2.1.20 งานพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.1.21 งานอื่น ๆ ที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหนองคายหรือผู้บังคับบัญชา
อื่นมอบหมายเป็นกรณีพิเศษ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.2 ฝ่ายป้องกันและปราบปราม รับผิดชอบงานที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญา (เว้นแต่ที่ได้ระบุไว้เป็นหน้าที่ของฝ่ายอื่น หรือเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดไว้เฉพาะ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของฝ่ายนักงานอื่น) งานที่เกี่ยวกับงานตรวจสอบเข้าเมือง รวมทั้งงานที่มีลักษณะเกี่ยวข้องและเป็นส่วนประกอบของภารกิจฝ่ายนี้ โดยจำแนกออกเป็นงานต่างๆ ดังนี้

2.2.1 การป้องกันปราบปรามการกระทำผิดอาชญา ต่างๆ และงานสืบสวนสอบสวนคดีอาชญาทั่วไป (ยกเว้นงานที่ได้ระบุไว้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ)

2.2.2 งานตรวจสอบเข้าเมือง งานตามกฎหมายสถานบริการ โรงแรม อาชญาคดีอาชญากรรมพิเศษ หรืองานที่มีลักษณะเกี่ยวข้องและเป็นประกอบของภารกิจด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

2.2.3 งานเด็ก เยาวชน และชุมชนมวลชนสัมพันธ์ (ยกเว้นงานที่ระบุไว้เป็นหน้าที่ของฝ่ายอื่น)

2.2.4 งานกำกับดูแล และควบคุมระเบียบวินัย ความประพฤติและการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจตามที่ได้รับมอบหมาย

2.2.5 งานร้องทุกข์หรือร้องเรียนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.2.6 งานพัฒนาสถานีตำรวจนครบาล

2.2.7 งานสถิติ ข้อมูล วิจัย และวางแผน ติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการต่างๆ ของงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.2.8 งานพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่ง ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.2.9 งานประชุมชี้แจงและหารือปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.2.10 งานประชุมในนามคำตรวจธงจังหวัดหนองคาย ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่

2.2.11 งานควบคุมคุณภาพการปฏิบัติของหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

2.2.12 งานปรับปรุงแก้ไขและพิจารณาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่ง ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.2.13 งานพัฒนาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.2.14 งานอื่น ๆ ที่ผู้บังคับการคำร่วจกูรจังหวัดหน่องคายหรือผู้บังคับบัญชาอื่น มอบหมายเป็นกรณีพิเศษที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.3 ฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ รับผิดชอบงานในหน้าที่เกี่ยวกับ การป้องกันปราบปรามและการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ไทยและอาชญากรรมพิเศษ ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งงานที่มีลักษณะเกี่ยวข้อง และเป็น ส่วนประกอบของการกิจฝ่ายนี้ โดยจำแนกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

2.3.1 งานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้ไทย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนข้าราชการคำร่วจกูรที่ทำหน้าที่ด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ในแต่ละสถานีคำร่วจกูร

ลำดับ	สถานีคำร่วจกูร	ข้าราชการ	ข้าราชการ	รวม
1	สภ.เมืองหน่องคาย	30	213	243
2	สภ.ท่าบ่อ	19	115	134
3	สภ.ศรีเชียงใหม่	11	51	62
4	สภ.โพนพิสัย	14	99	113
5	สภ.บึงกาฬ	14	90	104
6	สภ.ปากคาด	12	57	69
7	สภ.ไชพิสัย	12	53	65
8	สภ.รัตนวาปี	11	41	52
9	สภ.โพธิ์ตาก	10	45	55
10	สภ.สังคม	14	44	58
11	สภ.สาระไคร	12	59	71
12	สภ.เพี้ยไร	9	43	52
13	สภ.บ้านเดื่อ	7	31	38
14	สภ.นาจิว	8	29	37
15	สภ.เต็ม	7	28	35
16	สภ.เหล่าค่างคำ	6	37	43
17	สภ.หนองคำ	7	33	40
18	สภ.บุ่งคล้า	11	43	54

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	สถานีสำรวจชุมชน	ชั้นสัญญาบัตร	ชั้นประทวน	รวม
19	สภ.ศรีวิไถ	11	51	62
20	สภ.พรเจริญ	14	51	65
21	สภ.บึงโขงหลง	14	40	54
22	สภ.เหล่าหลวง	7	26	33
23	สภ.เชกา	12	57	69
24	สภ.ดอนหญ้านาง	6	29	35
25	สภ.เวียงคุก	9	39	48
26	สภ.โสกกำน	6	15	21
27	สภ.โป่งไช	5	22	27
รวม		298	1,441	1,739

ที่มา : สำรวจชุมชนจังหวัดหนองคาย 2550 : ไม่ปรากฏเลขหน้า

หมายเหตุ

สำรวจชั้นสัญญาบัตร หมายถึง ชั้นข้าราชการสำรวจชั้นมีบัตรตั้งแต่ร้อยสำรวจครึ่งปีไป

สำรวจชั้นประทวน หมายถึง ชั้นข้าราชการสำรวจชั้นมีบัตรตั้งแต่สิบสำรวจครึ่งปีนาย
ดาบสำรวจ

2.3.2 งานป่าไม้และการป้องกันปราบปราม การถักถอนตัด ไม้ทำลายป่าและ
ทรัพยากรธรรมชาติ

2.3.3 งานป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญาที่เกี่ยวกับกฎหมาย
ศุลกากรและภาษีอากร

2.3.4 งานป้องกันและปราบปรามการถักถอนคำห้ามันเลื่อน

2.3.5 งานสืบสวนสอบสวนการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและ
อาชญากรรมพิเศษที่ได้รับมอบหมาย

2.3.6 งานเด็ก เยาวชน และมวลชนสัมพันธ์ เคพะที่เป็นการสนับสนุนการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ และอาชญากรรมพิเศษ ที่ได้รับมอบหมาย

2.3.7 งานสถิติ ข้อมูล วิจัย วางแผน และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน
ตามนโยบาย แผนงาน และโครงการต่าง ๆ ของงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.3.8 งานพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่

2.3.9 งานพัฒนาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.3.10 งานประชุมชี้แจงและหารือปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่

2.3.11 งานพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.3.12 งานประชุมในนามตัววุฒิชั้นหัวดูหน่องคายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.3.13 งานกำกับดูแลและตรวจสอบระเบียบวินัย ความประพฤติ และการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.3.14 งานร้องทุกษ์ หรือร้องเรียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.3.15 งานอื่น ๆ ที่ผู้บังคับการตำรวจนครีจังหวัดหน่องคาย มอบหมายเป็นกรณีพิเศษ

2.4 ฝ่ายสอบสวน

รับผิดชอบในงานที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา งานวิทยาการตำรวจนิติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งงานที่มีลักษณะเกี่ยวข้องและเป็นส่วนประกอบของภารกิจฝ่ายนี้ โดยจำแนกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

2.4.1 งานสอบสวนคดีอาญา และการสั่งการเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม จะได้มีคำสั่งมอบหมาย ควบคุณ กำกับดูแล บริหาร สั่งการและปฏิบัติราชการ หรือรักษาราชการแทนอีกส่วนหนึ่ง

2.4.2 งานพิจารณาสำนวนการสอบสวน

2.4.3 งานนิติวิทยาศาสตร์

2.4.4 งานวิทยาการตำรวจนิติ

2.4.5 งานทะเบียนประวัติอาชญากร

2.4.6 งานรักษาของกลางทั้งในคดีอาญา และคดีธราจุ ตลอดทั้งการจำหน่ายของกลางตามระเบียบ

2.4.7 งานประสานงานในกระบวนการยุติธรรม

2.4.8 งานพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.4.9 งานประชุมชี้แจงและหารือปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.4.10 งานประชุมในนามคำตรวจธุรังหัวดหนองคาย ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย

2.4.11 งานพัฒนาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.4.12 งานรายงานข้าราชการคำตรวจต้องหาคดีอาญา งานสถิติ ข้อมูล วิจัย วางแผนและติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย แผนงานและโครงการต่าง ๆ ของงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.4.13 งานกำกับดูแลและควบคุมระเบียบวินัย ความประพฤติ และการปฏิบัติงานของข้าราชการคำตรวจที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.4.14 งานร้องทุกข์ หรือร้องเรียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.4.15 งานอื่น ๆ ที่ผู้บังคับการจังหวัดหนองคายมอบหมายเป็นกรณีพิเศษ

2.5 ฝ่ายกิจการพิเศษ รับผิดชอบเกี่ยวกับงานอารักขา การรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านความมั่นคงแห่งชาติ การข่าวและการรักษาความปลอดภัย รวมทั้งการกิจอื่น ๆ ที่สนับสนุนและเสริมสร้างให้เกิดความสมบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในการกิจของคำตรวจธุรังหัวดหนองคาย โดยจำแนกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

2.5.1 งานดูแลความปลอดภัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามกุฎราชกุลฯ หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และพระบรมวงศานุวงศ์

2.5.2 งานรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ หรือสถานที่สำคัญอื่น ๆ

2.5.3 งานป้องกันปราบปราม ระจับการก่อการร้ายและการก่อวินาศภัย

2.5.4 งานรักษาความสงบเรียบร้อยในกรณีเดินขบวน การประท้วง การนัดหยุดงาน การชุมนุมเรียกร้อง และการกระทำใดที่มีลักษณะเป็นการก่อความไม่สงบ

2.5.5 งานดับเพลิงและบรรเทาสาธารณภัย

2.5.6 งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ

- \ 2.5.7 งานการข่าวที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง
- 2.5.8 งานสถิติ ข้อมูล วิจัย วางแผน และติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย แผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.5.9 งานพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.5.10 งานประชุมที่แข่งและหารือปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.5.11 งานประชุมในนามคำตรวจธุรจังหวัดหนองคาย ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.5.12 งานพัฒนาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.5.13 งานร้องทุกษ์ หรือร้องเรียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.5.14 งานพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.5.15 งานอื่น ๆ ที่ผู้บังคับการคำตรวจธุรจังหวัดหนองคายหรือผู้บังคับบัญชาอื่นมอบหมายเป็นกรณีพิเศษ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่
- ## 2.6 ฝ่ายஜราจ
- รับผิดชอบในงานที่เกี่ยวกับงานราชการ การอำนวยการ วางแผน ควบคุม กำกับดูแล และสั่งการเรื่องที่เกี่ยวกับการราชการ รวมทั้งงานที่มีลักษณะเกี่ยวข้องและเป็นส่วนประกอบของการกิจฝ่ายนี้ โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้
- 2.6.1 งานอำนวยการ วางแผน ควบคุม กำกับดูแล และสั่งการเรื่องที่เกี่ยวกับการราชการ โดยเฉพาะการส่งเสริมความรู้ด้านราชการ และการบังคับใช้กฎหมายราชการ
- 2.6.2 งานเด็ก เยาวชน งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการราชการ
- 2.2.3 งานสถิติ ข้อมูล วิจัย วางแผน และติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย 5 งานและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.6.4 งานพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.6.5 งานประชุมซึ่ง และหารือปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.6.6 งานพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาระเบียน ข้อบังคับ ข้อตกลง และ กำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.6.7 งานพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.6.8 งานประชุมในนามคำตรวจจับจังหวัดหนองคาย ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.6.9 งานกำกับดูแลและควบขั้นระเบียนวินัย ความประพฤติ และการปฏิบัติงานของราชการคำตรวจที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.6.10 งานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.6.11 งานอื่น ๆ ที่ผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคายหรือผู้บังคับบัญชาอื่นมอบหมายเป็นกรณีพิเศษ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

3. การมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้ รองผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคาย (คำตรวจจับจังหวัดหนองคาย. 183 / 2551 : กำสั่ง)

รองผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคาย ให้มีอำนาจหน้าที่ช่วยผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคาย ใน การปลดปล่อยบังคับบัญชาดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยทั่วไป อันเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการคำตรวจในสังกัด ส่วนการมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ของแต่ละฝ่ายนั้น จะได้มีคำสั่ง มอบหมายควบคุณ กำกับการบริหารสังการและการปฏิบัติราชการแทน หรือรักษาราชการแทนอีกส่วนหนึ่ง

4. ขอบเขตของการมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

4.1 การเข้าอำนวยการเมื่อมีกรณีพิเศษเกิดขึ้น ซึ่งหากไม่รับดำเนินการหรือสั่งการแล้วจะเกิดความเสียหายต่อทางราชการ เช่น กรณีเกิดคดีอุบัติกริยาแรง การประทะกับผู้ก่อการร้าย ประชาชนชุมนุมเรียกร้อง การประท้วง การก่อการร้าย อุบัติเหตุต่าง ๆ ให้รองผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคายซึ่งประสบเหตุ หรือรับทราบเป็นอันดับแรกเข้าพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ รับรายงานให้ผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคายทราบโดยเร็วที่สุด

4.2 งานใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจของผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคายให้หน่วยงานใดดำเนินการ โดยเฉพาะงานนโยบาย งานที่เกี่ยวกับการเมือง ราชการลับ รวมทั้งงานอื่น ๆ ที่เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ควรเสนอให้ผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคายรับทราบ หรือต้องสั่งการ ก็ให้เสนอผู้บังคับการคำตรวจจับจังหวัดหนองคายทราบ หรือเพื่อพิจารณาสั่งการแล้วแต่กรณี

4.3 งานใดที่ริเริ่มขึ้นใหม่ งานพัฒนา หรืองานใดที่สั่งเปลี่ยนแปลงไปจากระเบียบแบบแผนที่ใช้อยู่ ให้เสนอขอรับความเห็นชอบจากผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายก่อน

4.4 งานใดที่เกี่ยวข้องกับหมายฝ่าย หรืองานที่เข้าลักษณะเป็นหน้าที่ของหมายฝ่ายให้เสนอผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายพิจารณาสั่งการ

4.5 งานใดที่มิได้แบ่งมอบให้อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายใดให้เป็นความรับผิดชอบของผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคาย

4.6 งานถวายความปลดปล่อย ให้ถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะแสดงความจริงกับผู้บังคับการ ซึ่งผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายจะอนุมัติเมื่อมีการกิจกรรมด้วยกัน

4.7 งานดังต่อไปนี้เป็นอำนาจผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคาย

4.7.1 แต่งตั้งข้าราชการตำรวจนครรัฐฯ

4.7.2 งานเลื่อนขั้นอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจนครรัฐฯ

4.7.3 การสั่งเคลื่อนย้ายหรือให้กำลังจำนวนมาก

4.7.4 การอนุมัติหรือสั่งให้ข้าราชการตำรวจนครรัฐฯ

ราชการเว้นแต่ผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายไปราชการและเป็นกรณีเร่งด่วนซึ่งทางกรอให้ผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายกลับจากการราชการจะทำให้ราชการเสียหาย ให้รองผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯหรือจังหวัดหนองคายรักษาราชการแทนในขณะนั้น อนุมัติหรือสั่งการแทนได้

4.7.5 งานบริหารงบประมาณ พลาริธิการ และพัสดุ เนพะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณ การสั่งจ้างสั่งซื้อ กำหนดนโยบายส่งกำลังบำรุง

4.7.6 การอนุมัติแยกจ่ายยานพาหนะ เครื่องมือสื่อสาร

4.7.7 การตั้งชุดเฉพาะกิจปฏิบัติการพิเศษ

4.7.8 การอนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหาในคดียาเสพติด ยาบ้า (ยกเว้นกัญชา)

4.7.9 กรณีอนุมัติสำเนาหน้าที่พิเศษ งานที่มีอนุมัติสำเนาหน้าที่ตามที่กำหนดไว้หรืองานอื่นใด หากมีความจำเป็นเพื่อความเหมาะสม หรือประโยชน์ของทางราชการผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายจะสั่งให้รองผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายเป็นผู้รับผิดชอบปฏิบัติราชการแทนผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายกได้ตามที่เห็นสมควร

4.7.10 การปฏิบัติราชการแทน และการรักษาราชการแทนผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายในกรณีที่ผู้บังคับการตำรวจนครรัฐฯวัดหนองคายไม่อาจปฏิบัติราชการได้ การปฏิบัติราชการแทน หรือการรักษาราชการแทนให้เป็นไปตามคำสั่ง เรื่องมอบหมายสำเนา

หน้าที่ ให้รองผู้บังคับการตัวรวจภูธรจังหวัดหนองคายปฏิบัติราชการแทนและรักษาราชการแทน
ผู้บังคับการตัวรวจภูธรจังหวัดหนองคาย

แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการ

นับตั้งแต่นุյงี้ได้มีการรวมตัวกันเป็นสังคมเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมหนึ่ง มนุษย์ได้พยายามคิดค้นแนวทางที่จะทำให้กิจกรรมกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบนี้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์สิ่งที่ตนเองต้องการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด การดำเนินกิจกรรมกลุ่ม เป็นจุดเริ่มต้นของการบริหารจัดการที่จะให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้แก่ กัน วัสดุ และเวลาให้น้อยที่สุด การแบ่งงานกันตามความถนัดนับว่าเป็นการจัดเริ่มต้นของการบริการจัดการให้เกิดผลผลิต หรือผลงานสูงสุด โดยใช้คนน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น และมีการใช้วัตถุดินให้น้อยที่สุด การบริหารจัดการจึงเป็นเทคโนโลยีทางสังคมที่ยังใหญ่ที่สุดที่มนุษย์ได้คิดค้น ซึ่งมาตั้งแต่การหดลองและมีวิวัฒนาการอันยาวนาน

สังคมมนุษย์ในปัจจุบันเป็นสังคมที่มีความซับซ้อนกว่าสังคมดั้งเดิม เป็นสังคมที่มนุษย์พึงรู้จักการอยู่ร่วมกันและทำกิจกรรมร่วมกัน การบริหารจัดการในยุคปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่มีลักษณะเป็นสังคมเปิดมากขึ้น มีการแพร่กระจายและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารกันได้อย่างรวดเร็ว มีความโปร่งใส พร้อมที่จะรับการตรวจสอบ และประเมินถึงความสำเร็จของกิจกรรมหรืองานที่สามารถหรือผู้ที่ได้รับการอนุมายให้ทำมากขึ้น

1. ความหมายของการจัดการ

ศิลปा ศินานุเคราะห์ (2530 : 24) ได้ให้ความหมายของการจัดการว่า การจัดการหมายถึง วิธีขั้นตอนหรือรูปแบบในการปฏิบัติงานของผู้ที่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้บริหาร ทุกระดับ ทุกสายงานและทุกประเภทกิจกรรมหรือองค์การในการจัดหรือบริหารทรัพยากร ที่มีอยู่ ทุกรายดับ ทุกสายงานและทุกประเภทกิจกรรมหรือองค์การในการจัดหรือบริหารทรัพยากร ที่มีอยู่ ให้มีผลลัพธ์ (Output) มีคุณภาพและคุ้มค่าสูงอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และประหยัดโดย วิธีการอันเป็นระบบและมีประสิทธิภาพอยู่ในปัจจุบันนี้นั้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

- 1) การวางแผน (Planning)
- 2) การจัดระบบและรูปแบบการ (Organizing)
- 3) การจัดกำลังคน (Staffing)
- 4) การดึงหรือดำเนินการ (Directing)
- 5) การควบคุม (Controlling)

สุรินทร์ ม่วงทอง (2538 : 5) ได้ให้ความหมายของการจัดการว่า การจัดการหมายถึง การใช้ทรัพยากรต่างๆเพื่อให้เกิดผลงานตามวัตถุประสงค์ขององค์การนั้น

บิทเทล (2539 : 5) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง วิธีปฏิบัติเพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย โดยทั่วไปการจัดการคือ การจัดการหัวหน้าและประยุกต์ใช้ ช่องทางการค่าฯ และ ทรัพยากรที่สำคัญตั้งหนึ่งก็คือ พนักงาน ผู้จัดการฝึกใช้ความมานะพยายามในการวางแผนบัญชา งานและควบคุมงานของพนักงานและนักศึกษา ข้อแตกต่างระหว่างผู้จัดการและพนักงาน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539 : 1) ได้ให้ความหมายของการจัดการว่า การจัดการหมายถึง กระบวนการออกแบบและรักษาสภาพแวดล้อม ซึ่งบุคคลจะทำงานร่วมกันในกลุ่มเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือหมายถึง กระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ขององค์การ โดยใช้วิธีวางแผน การจัดระบบและรูปแบบคัด การจัดกำลังคน การสั่งหรือ คำนิยม การควบคุม มนุษย์สภาพแวดล้อมทางกายภาพการเงินทรัพยากร ข้อมูลขององค์การ ได้อย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

ธงชัย สันติวงศ์ (2541 : 24) ได้ให้ความหมายของการจัดการว่า การจัดการ หมายถึง การกิจของบุคคลโดยบุคคลหนึ่งหรือหลายคน(ที่เรียกว่าผู้บริหาร) ที่เข้ามาทำหน้าที่ประสานให้ การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำและไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำให้สามารถ บรรลุสัมาร์ทได้ด้วยดี

สรุปได้ว่า การจัดการ หมายถึง การปฏิบัติการของผู้บริหารหน่วยงาน เพื่อให้งานบรรลุ เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ทรัพยากรบริหาร คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และ วิธีการ โดยใช้วิธีการต่างๆ คือ การวางแผน การจัดองค์การ รวมถึงการบริหารบุคคล การบริหาร ด้านเทคโนโลยี และการจัดสรรงบประมาณ

2. กระบวนการจัดการ

2.1 กระบวนการจัดการ 5 ประการ

องรี ฟายอล (Henny Fayol) เป็นคนที่วิเคราะห์ถึงองค์ประกอบบัญชีของ การจัดการ ว่ามี 5 ประการ (POCCC) ปัจจุบันเรียกว่า กระบวนการจัดการ นั่นเองกระบวนการ จัดการขององรี ฟายอล มีดังนี้ (สุรินทร์ ม่วงทอง. 2538 : 10)

2.1.1 การวางแผน (Planning) คือการรักษาข้อมูลในปัจจุบันและการณ์ ในอนาคต และวางแผนเป้าหมายปฏิบัติไว้

2.1.2 การจัดการหน่วยงาน (Organizing) คือ การจัดโครงสร้างของหน่วยงาน หรือองค์การออกเป็นหน่วยงานย่อยๆการจัดสรรคน เข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆ

2.1.3 การสั่งการบังคับบัญชา (Commanding) คือการสั่งให้คนทำงานตามที่มอบหมายให้

2.1.4 การประสานงาน (Coordination) คือ การจัดระเบียบการทำงานไม่ให้ก้าว kak กัน ประสานงานกัน โดยรายรื่น ไม่ใช่ขัดแย้งกัน

2.1.5 การควบคุม (Controlling) คือการควบคุมให้พนักงานปฏิบัติงาน ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่วางไว้

2.2 กระบวนการจัดการ 7 ประการ

ลู瑟 และลินดอลล์ (Luther and Lindall. 1992 : 41 ; อ้างถึงใน ศูรินทร์ ม่วงทอง 2538 : 11) ได้นำหลักการจัดการของฟ้าใบลมมาปรับปูรุ่งประยุกต์กับการบริหารงานราชการ เขายังได้เสนอแนะการจัดหน่วยงานทำเนียบแก่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ในที่สุดได้คำตอบสั่น ๆ คือ POSDCoRB ซึ่งหมายถึง กระบวนการบริหาร 7 ประการ ดังนี้

2.2.1 P = Planning หมายถึง การจัดวางแผนปูรุ่งประยุกต์งานไว้ล่วงหน้าเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2.2 O = Organizing หมายถึง การจัดหน่วยงาน กำหนดโครงสร้างของหน่วยงานการแบ่งส่วนงาน

2.2.3 S = Staffing หมายถึง การจัดตัวบุคคล เป็นการบริหารค้านการจัดบุคคลากร อัน ได้แก่ การจัดหาอัตรากำลัง การพัฒนาบุคคลากร

2.2.4 D = Directing หมายถึง การอำนวยการ นับแต่การตัดสินใจในการวินิจฉัยสั่งการการควบคุมการปฏิบัติงาน

2.2.5 Co = Coordinating หมายถึง การประสานงาน

2.2.6 R = Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

ได้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงาน ได้ทราบ

2.2.7 B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณ การจัดทำงบประมาณ บัญชี การใช้จ่ายเงิน และการควบคุมด้านการเงิน

ศิริอร ขันธ์หัตถ์ (2541 : 53) สรุปกระบวนการจัดการ ควรประกอบด้วยขั้นตอน

ที่เรียกว่า “POSDCIT” คือ

1) Planning ในการบริหารหรือการจัดการจำเป็นต้องมีการวางแผนกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ขององค์การเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

2) Organizing เป็นการกำหนดหมวดหมู่ของงาน กำหนดให้มีตำแหน่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม กำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่ง และแผนก หรือฝ่าย และกำหนดความสัมพันธ์ขององค์กรต่าง ๆ ภายในองค์กร และองค์การนี้กับองค์การภายนอก

3) Staffing เป็นการบริหารงานบุคคล เริ่มตั้งแต่การสรรหา การคัดเลือก การปฐมนิเทศ การอบรมหมายงาน การบำรุงรักษา การพัฒนา การพิจารณาความดีความชอบ การเดือนตำแหน่งและการรักษาวินัย

4) Directing เป็นการตัดสินใจ สั่งการและมอบหมายงานให้แก่บุคลากร ขององค์การเพื่อคำนึงถึงการตามแผน โครงการ และงานขององค์การ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

5) Coordinating เป็นการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์การเพื่อให้การดำเนินงานขององค์การเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ราบรื่น และบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

6) Information หมายถึง สารสนเทศที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อ องค์การซึ่งจะช่วยให้บุคลากรเข้าใจองค์การ ช่วยประชาสัมพันธ์องค์การ และช่วยพัฒนานักการให้ทันสมัย ทันโลก และทันเหตุการณ์

7) Technology หมายถึง เทคนิคหรือวิธีการ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการผลิต ให้บริการและการติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกองค์การ

2.3 ลักษณะของการจัดการที่ดี

สมคิด บางโน (2539 : 39) กล่าวว่า ลักษณะการจัดการที่ดีมีลักษณะดังนี้

2.3.1 มีฤดูมุ่งหมายในการจัดให้หน่วยงานหรือองค์การนั้น ๆ ได้ดำเนินการ

ให้เป็นไปตามกระบวนการขององค์การ

2.3.2 อาศัยทรัพยากรบริหาร (คน เงิน วัสดุ และการจัดการ) เข้ามาดำเนินการ

2.3.3 เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่ง เช่น มีการวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ การควบคุม ร่วมมือร่วมใจกัน

2.3.4 มีผู้บริหารหรือผู้จัดการ ที่สามารถใช้หน้าที่ของการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และมีศีลปะ

2.3.5 เป็นแนวทางสำคัญที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์และสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ สามารถเปลี่ยนแปลงสังคม และความเป็นอยู่ของมนุษย์ ขึ้นเป็นผลให้องค์การนั้น ๆ เจริญหรือเสื่อมได้

2.3.6 ผู้บริหารในปัจจุบัน ไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของธุรกิจในองค์การนั้น ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งของมนุษย์มีความสัมพันธ์กับจิตใจและความรู้สึก มีผู้ให้ความหมายที่น่าสนใจไว้ ดังนี้

กฤษณ์ มหา_ru พ.ศ. (2531 : 38) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก ด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่อ่อนแวงความแนนอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจ บุคคลจะแสดงออกได้ง่ายโดยการแสดงเหตุผลสนับสนุนหรือปักป้องความคิดเห็น ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแบ่งความหมายของข้อเท็จจริง ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น ด้านความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม ฯลฯ และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ การแสดงความคิดเห็นอาจได้รับ การยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ได้

จิรา_yu ทรัพย์สิน (2540 : 16) ได้อธิบายความหมายของ ความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกมา เพื่อให้ผู้อื่นได้สามารถที่จะเรียนรู้ ตลอดจนสามารถที่จะประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การลงความเห็นอาจจะเป็นไปในลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้ อันเนื่องจากสถานการณ์ ต่างๆ แล้วแต่ความคิดเห็นอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นได้

อุทิศ แก้วขาว (2543 : 7) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด หรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานด้านความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ความคิดเห็นอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นได้

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึก เกิดจากการเรียนรู้ ตลอดจนความสามารถในการประเมินประสบการณ์ อาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อาจจะเกิดจากการเข้ามาร่วมกับสังคมกลุ่มต่าง ๆ หรือความรู้ความสามารถ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิด

ปัจจัยเป็นสิ่งที่มีผลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งความคิดเห็นของมนุษย์มีความแตกต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ปรีดา ชิตทรงสวัสดิ์ (2538 ; อ้างถึงใน อุทิศ แก้วขาว. 2543 :13) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น ดังนี้ ความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องคล้ายกันหรือเหมือนกันเสมอไป ซึ่งดังนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล ที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกในเรื่องนั้นๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นพอสรุปได้ดังนี้

1) ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and Physiological Factors)
จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวหน้าของบุคคล และจะมีผลต่อการศึกษา ทัศนคติหรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ส่วนปัจจัยด้านสิริราช เช่น อายุ ความได้รับอิทธิพล และผลที่เกิดจากการใช้ยาสพิด จะมีผลต่อความคิดเห็นและทัศนคติของบุคคล

2) ประสบการณ์ของบุคคลโดยตรง (Direct Personal Experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือได้พบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเองทำให้เกิดทัศนคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ

3) อิทธิจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยบุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการเติบโตของบุตรของพ่อแม่และครอบครัว

4) ทัศนคติและความคิดเห็นต่อกลุ่ม (Group Determinant of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความคิดเห็นและทัศนคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม

5) สื่อมวลชนคือ สิ่งต่างๆ ที่เข้ามายืนหนาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

กิตติ สุทธิสมพันธ์ (2542 : 12-13) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงความคิดเห็นที่อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันออกไป คือ

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1) ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ ของอวัยวะต่างๆ คุณภาพสมอง

1.2) ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก ซึ่ง ความคิดเห็น และการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องต่างๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล

1.3) ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจจะได้จาก การเรียนรู้กับกลุ่มนักศึกษาในสังคม หรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

1.4) ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

2.1) สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มี อิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับรู้ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2) กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อ บุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

2.3) ข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับ ทั้งนี้ เพราะข้อเท็จจริงที่บุคคลได้รับแตกต่างกัน ก็จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีต่อความคิดเห็นมีหลายประการ เช่น พันธุกรรม

ประสบการณ์ตรง ครอบครัว ทัศนคติ สื่อมวลชน และปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ระดับการศึกษาความ เชื่อ และรวมถึงสังคมที่อยู่รอบตัวของมนุษย์ด้วย

3. การวัดความคิดเห็น

การที่จะทราบความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะต้องมีเครื่องมือวัด ที่เชื่อถือได้ มีผู้เสนอการวัดไว้ พอสรุปได้ ดังนี้

วัสดุภาระนักศึกษา (2545 : 102-117) อนิบาลว่า ทัศนคติ หรือความคิดเห็น ที่นิยมที่ใช้อย่างแพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1) วิธีแบบสเกลวัดความต่างทางศัพท์ (S-D Scale = Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็น โดยอาศัยคุณสมบัติที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี - เลว ขยัน - ชักจูง เป็นต้น

2) วิธีเคริทสเกล (Likert's Scale) เป็นวิธีทางมาตราวัดทัศนคติหรือความ คิดเห็นที่นิยมกันมากที่สุด เพราะเป็นวิธีสร้างมาตราวัดที่ง่าย ประยุกต์เวลา ผู้ตอบสามารถแสดง ทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบ โดยขีดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5 4 3 2 1

3) วิธีกัทแมนสเกล (Guttman Scale) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดทัศนคติ หรือทัศนคติหรือความคิดเห็น ในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง - ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกัน ได้อย่างต่อเนื่องสุดถึงสูงสุดและแสดงถึงการสะสมของข้อความคิดเห็น

4) วิธีเทอร์สโตนสเกล (Thurstone Scale) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณตร แล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิด หรือทัศนคติไปในทางเดียวและเสมออนุ่มน้ำเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน

โดยสรุป การวัดความคิดเห็น โดยทั่วไปมี 4 วิธี คือ แบบสแกนวัดความต่างกันที่ วิธีของลีเคริร์ท วิธีของกัทแมน และวิธีของเทอร์สโตน โดยผู้ดูแลสามารถเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศไทย

วิทยา มณีสุธรรม (2534 : 94) ศึกษาเรื่องการสำรวจเหตุจูงใจในการเสพยาเสพติด และการบำบัดรักษ ความคิดเห็นในการปราบปรามยาเสพติด ผลการศึกษาพบว่า วิธีการปราบปรามไม่ได้ผล ผู้ติดยาส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดให้เหตุผลว่าปัญหายาเสพติดไม่มีทางจะลดลงไปได้ เนื่องจาก เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดมักจะทุจริตในหน้าที่คือ มีปัญหาเรื่องการให้สินบน หรือการครอบครองขึ้นก็เป็นได้ และเมื่อมีคำสั่งจากเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ให้ทำการจับกุมผู้ค้ายาเสพติด ก็จะทำการจับกุมเพียงผู้ค้ารายเด็ก ๆ หรือผู้ค้ารายย่อย และบางครั้งผู้ค้ารายย่อยและผู้ค้ายาเสพติดหลอกลุ่่มยังสามารถรู้ด้วยว่าจะมีการจับกุมเกิดขึ้นเมื่อใด เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่คอยรับสินบนให้เข้าสารกับกลุ่มผู้ค้าอยู่ตลอดเวลา และเหตุอีกประการหนึ่งซึ่งผู้ติดยาขอความเห็นคือ ตัวเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ใหญ่ในวงราชการนั้นเองที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดโดยไม่ยอมกล่าวถึงเหตุผลอื่นอีก

นกรบ หลิ่มวิรัตน์ (2535 : 130) ได้ศึกษาเรื่องแนวความคิดในการปราบปรามยาเสพติด พ布ว่า การปราบปรามยาเสพติดแบบผสมผสาน คือ การใช้มาตรการป้องกันปราบปราม บำบัดรักษ และควบคุมพืชเสพติดผสมผสานกันอาจใช้มาตรการหนึ่งนำแล้วเสริมตามด้วยมาตรการอื่น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของชุมชนแต่ละแห่ง ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ สวัสดิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจและครอบครัวไม่ปลอดภัย รองลงมาคือ เครื่องมือ เครื่องใช้พิเศษในการสืบสวนไม่เพียงพอ ขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ

และประสบการณ์ในการทำงาน อำนวยและอิทธิพลของนักค้ายาเสพติดมีมาก และหน่วยงาน ปราบปรามยาเสพติดที่มีอยู่หลายหน่วย ทำงานไม่ประสานกัน

ลิกิต วิชญูชีวนทร์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานการป้องกัน ปราบปรามยาเสพติดในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พนบฯ

- 1) สภาพเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดในจังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับน้อย
- 2) สภาพปัญหาในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในภาพรวมมีปัญหา ในระดับน้อย

3) มาตรการและแนวทางในการปฏิบัติงานที่กลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ ได้แก่ การเพิ่มโภยให้หนักขึ้นทั้งผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด ตลอดจนการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้งานนี้ดีขึ้น

ธนันท์ชัย สุข (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โภยของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจน้ำที่ตรวจรถ ประจำจังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า

- 1) สภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โภย ของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำที่ตรวจรถสังกัดตำรวจน้ำที่ประจำจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมทุกด้านอยู่ ในระดับมาก
- 2) สภาพปัญหาในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ต้องแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ไกร สอนสี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทในการดำเนินงานป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจน้ำรำเก崇尚เมืองในสังกัดตำรวจน้ำภาค 4 ผลการศึกษาพบว่า

- 1) สถานีตำรวจน้ำรำเก崇尚เมืองในสังกัดตำรวจน้ำภาค 4 มีความคาดหวัง ต่อบทบาทดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด โดยรวมทุกด้านในระดับมาก
- 2) มีบทบาทในการดำเนินงานได้จริงในบทบาทโดยรวมทุกด้านในระดับ ปานกลาง
- 3) มีความคาดหวังต่อบทบาทการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในระดับมาก

4) สถานีสำรวจภูธรอำเภอเมืองในสังกัดตำรวจนครบาล 4 ที่ไม่ได้รับผิดชอบพื้นที่แนวชายแดน คาดหวังจะมีบทบาทในการดำเนินงานและดำเนินงานได้จริงในระดับที่ไม่แตกต่างจากสถานีตำรวจน้ำที่ไม่ได้รับผิดชอบตามแนวชายแดนในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลเมืองในสังกัดตำรวจนครบาล 4

พิชัย ขวัญทอง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจน้ำจังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า

1) ปัญหาการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจน้ำจังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมทุกด้าน แต่ละด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2) ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหา การดำเนินงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจน้ำจังหวัดอุดรธานี ระหว่างตำรวจน้ำที่มีระดับชั้นยอดค่าต่ำกว่า คือ ตำรวจน้ำจังหวัดอุดรธานี และตำรวจน้ำที่มีระดับปัญหาไม่แตกต่างกัน

ฤทธิ์ ปานคำ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำที่สำรวจฝ่ายสืบสวนในเขตกองบังคับการ ตำรวจนครบาล 5-6 ต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนคดียาเสพติด ผลการวิจัยพบว่า

1) ความพึงพอใจด้านปัจจัยภายในองค์การ ด้านปัจจัยภายนอกองค์การ การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนคดียาเสพติด ของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำที่สำรวจฝ่ายสืบสวนในเขตกองบังคับการ ตำรวจนครบาล 5-6 ที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนคดียาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง

2) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อ การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำที่สำรวจฝ่ายสืบสวน ในเขตกองบังคับการ ตำรวจนครบาล 5-6 คือชั้นยศ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุราชการ เงินเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในสายงานสืบสวน ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนคดียาเสพติด

3) ความพึงพอใจด้านปัจจัยภายนอกองค์การ และ ความพึงพอใจด้านปัจจัยภายนอกองค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนคดียาเสพติด ของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำที่สำรวจฝ่ายสืบสวนกองบังคับการ ตำรวจนครบาล 5-6

โภศล ทองนพเก้า (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำจังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า

1) เจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำจังหวัดอ่างทอง มีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง

2) เจ้าหน้าที่สำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง มีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง

3) เจ้าหน้าที่สำรวจภูธรจังหวัดอ่างทองที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน การเข้ารับการอบรมและพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) เจ้าหน้าที่สำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง ที่วิชาชีพขั้นยศ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ชาเกอร์ (Harger. 1971 : 6518) ได้ศึกษาถึง วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้ไทยในชนชั้นกลางในอเมริกา โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้ไทยกับครอบครัว แผนการเรียน คะแนนการเรียน การครอบเพื่อน ความบกพร่องในการคุยหาสามกันกับคนอื่น จากกลุ่มนักเรียนชั้น 8 ถึง 12 จากโรงเรียน 3 แห่ง จำนวน 4,230 คน ยาเสพติดที่ศึกษาคือ กัญชา ยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอนและเอมเฟตามีน พบร่วม เด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว มีโอกาสที่จะใช้ยาเสพติดให้ไทยได้มากกว่าเด็กที่ได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัว และพบว่า การติดยาเสพติดให้ไทยทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดลง ซึ่ง การติดยาเสพติดให้ไทยทำให้พ่อแม่พี่น้องห่างเหินอกไปอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ

琼斯 (Jones. 1974 : 2583 – A) ได้ทำการวิจัยเบรียนเพียงหัศنةและความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 2 กลุ่ม ๆ ละ 60 คน กลุ่มหนึ่งได้รีบินโปรแกรมยาเสพติดอยู่แล้ว ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งยังไม่เคยรีบิน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ส่องกลุ่มไม่มีความรู้แตกต่างกันในด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และนักเรียนกลุ่มนี้มีทัศนคติมากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันนั้น มีทัศนคติมากกว่าบิดามารดาที่แยกกันอยู่

กุลพี (Kulpee. 1995 : อ้างถึงใน ณัฐรันทร ปืนแก้ว. 2547 : 34) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของข้าราชการตัวสำรวจไทยต่อปัญหายาเสพติด ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้าราชการตัวสำรวจมีความคิดเห็นว่าปัญหายาเสพติดและการค้ายาเสพติด เป็นปัญหาร้ายแรง และมีความเกี่ยวพันกับปัญหาอาชญากรรม โดยข้าราชการตัวสำรวจส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติด 2) ข้าราชการตัวสำรวจสังกัดกองบัญชาการตัวสำรวจทราบกราด และข้าราชการตัวสำรวจภูธร มีความคิดเห็นต่อปัญหา

ยาเสพติดแตกต่างกัน โดยข้าราชการตัวร่วงสังกัดกองบัญชาการตัวร่วงปราบปรามยาเสพติด มีความเชื่อว่ายาเสพติดมีผลต่ออาชญากรรมน้อยกว่าข้าราชการตัวร่วงครบาล โดยข้าราชการตัวร่วงสังกัดกองบัญชาการตัวร่วงปราบปรามยาเสพติด มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดมากกว่าข้าราชการตัวร่วงครบาล และข้าราชการตัวร่วงสังกัดกองบัญชาการตัวร่วงปราบปรามยาเสพติด มีความเชื่อว่าปัญหายาเสพติดมีผลต่อการทุจริตคอร์รัฟชั่นน้อยกว่าข้าราชการตัวร่วงภูธร ต่ำกว่าข้าราชการตัวร่วงครบาลกับข้าราชการตัวร่วงภูธร มีความคิดเห็นต่อปัญหายาเสพติดไม่แตกต่างกัน 3) อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ และหน่วยงานที่สังกัดของข้าราชการตัวร่วง ส่งผลต่อความคิดเห็นของข้าราชการตัวร่วงต่อปัญหายาเสพติด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัย ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตัวร่วงภูธรจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้ศึกษา ตามแนวคิดคิด POSDCoRB ของ สุเทพ ภูลิก และลินคอลล์ เออร์วิก (สุรินทร์ น่วงทอง. 2538 : 11) และได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ
ระดับชั้นของข้าราชการตัวร่วง
จำแนกเป็น

- 1. ข้าราชการตัวร่วงชั้นสัญญาบัตร
- 2. ข้าราชการตัวร่วงชั้นประทวน

ตัวแปรตาม

ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน
ปราบปรามยาเสพติด ของตัวร่วงภูธร
จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็น
ของข้าราชการตัวร่วง 7 ค้าน ได้แก่

1. ค้านการวางแผน
2. ค้านการขัดของค์กร
3. ค้านการขัดบุคลากร
4. ค้านการสั่งการและการควบคุม
5. ค้านการประสานงาน
6. ค้านการรายงาน
7. ค้านการงบประมาณ

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปราม
ยาเสพติด ของตัวร่วงภูธรจังหวัดหนองคาย